

Վերագիր

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆԻ Ա
ՍՐԲԱՁՆԱԳՈՅՆ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՄԱՆԱՒ
Տ. ՊԱՐԳԵՒԻ
ՍՐԲԱՁՆԵ ԵՊԻՍԿՈՊՈՄԻ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՆ ԱՐՑԱԽԱՅ

ՀՈՎԱՆԱՏՈՐՈՒԹԵԱՄԲ:
«ԱՌԼԻ» ԵՒ «ՔԵՐԴ»
ԶԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Արքուն կացէք այսուհետեւ, ամէն ժամ աղօթեցէք,
որպեսզի կարողանաք զերծ մնալ այն
ամենից, որ լինելու է, եւ կանգնել մարդու
Որդու առաջ [Դուկ. ԻԱ 36]:

Ներկայում մեզանում նկատուող հոգեւոր արքութեան հետ մեծացել է նաև աղօթի նշանակութեան գիտակցումը: Սակայն աստուծպաշտական աւանդութեան երկարատես լրահատման պատճառով այսօր աղօթին վերաբերող մի շարք կարուոր ընկալումներ մնում են ծածկուած: Աղօթական գիտելիքի այս պակասը լրացնելու համար, մեր խորին համոզմանք, անրաժեշտ է ծանօթանալ Եկեղեցու հայրենի դարաւոր փորձառութեան հետ:

Աղօթական կեանքի ճշմարիտ վկաները լինելով՝ ս. հայրենը խորապէս ապրել եւ ճանաչել են աղօթի էությինն ու ներքին օրինաչափութիւնները: Այդ ճանաչողութիւնը լուրջ հետեւողականութեամբ արտացոլուել է թէ՝ նրանց աղօթքներում եւ թէ՝ աղօթի մասին խօսքերում: Այս պատճառով անհրաժեշտ համարեցինը միեւնոյն գրքում զետեղել ս. հայրենի եւ աղօթի մասին խօսքերը, եւ աղօթքները՝ գիրքը բաժանելով երկու մասի՝ «Աղօթի մասին» եւ «Աղօթարան» խորագործով: Սուրբ Գրքից եւ ս. հայրենի խօսքերից հայաբարուած աղօթին վերաբերող հատուածները մատուցում ենք ժամանակագրական կարգով: Իսկ «Աղօթարանը» վեց բաժիններով, «Ամենօրեայ աղօթքներ», «Հայատքի եւ փառաբանութեան աղօթքներ», «Ապաշխարութեան աղօթքներ», «Բարեխօսական աղօթքներ», «Զօրաւոր եւ բժկութեան աղօթքներ» եւ «Աղօթքներ ամենայն պիտոյից»: Առաջին բաժնում մատուցուած են ամենալճիանուր բնոյրի, շատերին յայտնի եւ սիրելի աղօթքներ: Իսկ յաջորդ բաժինների ընտրութիւնն ու հերթադրութիւնը կատարեցինը՝ ելնելով ս. հայրենի խրատներից բխող ընդհանուր սկզբունքներից: Արդ, անհաժեշտ ենք համարում մի քանի խօսքով ընթերցողին ներկայացնել այդ սկզբունքները:

Ա

Ընթերցելով աղօթի մասին ս. հայրենի խօսքերը՝ մեզ համար նորովի՝ բացայատում ճշմարիտ աղօթի էութիւնը: Աստուծոյ կողմից պահաջուող եւ Նրա սուրբերի կողմից յորդորուող սուրբ աղօթքը, պարզում է, այնքան էլ դիւրահաս չէ: Այն պահանջում է լրջմիտ եւ ուշադիր մօտեցում:

Աղօթքի անմիջական ուսուցիչն է Սուրբ Հոգին, սակայն որքանո՞վ ենք հաւատարիմ Նրան եւ հասու Նրա ուսուցանութեանը մեր սրտերում ... Այս կաշող ենք ամիսնախար ճանաչել միայն Եկեղեցու հայրերի աւանդած ժառանգութեան լոյսի տակ դիտելով մեր հոգու կերտուածքը: Քանզի Աստուծոյ Հոգին առաւել յստակ եւ լիարժեք է ներգործել սրբուած եւ ընտիր անօթներում, որոնք ամէն գնով ջանացին չտրտմեցնել Նրան՝ ստանալով խորը, ներքին ուսուցանութիւն եւ ճշմարիտ հոգեւոր փորձառութիւն: Մեծ է այդ փորձառութեան նշանակութիւնն այսօր բոլոր նրանց համար, ովքեր ձգտում են մերձենալ իրենց Տիրոջն ու Փրկչին:

Ի՞նչ ենք սովորում աղօթքի մասին Սուրբ Գրքից եւ ս. հայրերի խրատներից: Առաջին հերքին Տէրը սովորեցնում է ճանաչել ճշմարիտ աղօթքը նենազափոխող գործոնները եւ հրաժարուել դրանցից: Եւ ս. հայրերը, հաւատարմօրէն հետեւելով Նրա խօսքին, մշտապէս զգուշացել են եւ զգուշացրել աղօթքի մարմինն ապականող փարիսեցիական եւ հեթանոսական խնորից: Եթէ նախապէս անձր զգուշանայ աղօթքի թիր եւ անխոհեմ իրագործումից, ոչ մի պտուղ չի կարող ստանալ: Աւելին՝ իր վրայ կիրաւիրի Աստուծոյ արդար ցասումը. եւ այն, ինչը կոչուած էր անձր փրկելու եւ նորոգելու, կարող է դառնալ կորստեան առիք: Այս պատճառով երանելի Յակոր Մծրնայ հայրապետն ասում է.

«Մի՛ դատապարտիր անձդ քո աղօթքներով»:

Ուստի նախ տեսնենք, թէ որո՞նք են աղօթքը խափանող սխալները եւ ի՞նչ զգուշութիւն ենք պարտաւոր ունենալ աղօթելին:

Լերան քարոզում տեսնում ենք, որ, աղօթքի մասին խօսելիս, Տէրը սկզբից եւեր յանդիմանում է կեղծաւոր, ի ցոյց մարդկանց կատարուող աղօթքը [տե՛ս Մատք. Զ 5]: Սա, յիրաւի, ամենավտանգաւոր շեղումն է, որին շատերն էլև տուրք տուել Խրայէլում, ուր աղօթքը մեծ առաքինութիւն էր համարում: Մարդու սրտում բոյն դրա՞ ուրիշի աչքին բարեպաշտ երեւալու կեղծաւոր ձգտումը, փոխանակ զղումով եւ աղօթքով մաքրուելու, կարող է աղօթքով իսկ աճել ու պարարտանալ: Ի՞նչը կարող է լինել առաւել նողկալի: Սրան հակառակ՝ Տէրը պատուիրում է ծածուկ աղօթել [տե՛ս Մատք. Զ 6]:

Ս. հայրերը մշտապէս նշել են աղօթքը որպէս ներքին իրողութիւն ճանաչելու անհրաժեշտութիւնը: Քանի դեռ մարդն արտաքնապէս է խորհում իր մասին եւ չի ձգտում ներքնապէս ներկայանալ իր Աստուծոյ առաջ, ենթակայ է յիշեալ կեղծիրին: Ս. Յովհան Ոսկեբերանն ասում է.

«Ո՛չ թէ մարմնի կեցուածքով եւ մեծածայն խօսքերով, այլ կամաւոր յօժարութեանը՝ մատուցենք: Ո՛չ թէ յանդուզն աղաղակով եւ ի ցոյց մարդկանց, այլ հեզութեամբ ու հանդարտութեամբ, մտքերի ստրչանքով ու մեղմ արտասուրով խորքում սիրտն արքնացել»:

Այսպիսով, Տէրն ամենից առաջ յորդորում է մեզ ներսում, սրտի խորքում աղօթել, երբ ասում է. «Մտի՛ քո սենեակը, փակի՛ քո դրները եւ ծածուկ աղօթիր քո Հօրը» [Մատք. Զ 6]: Ինչպէս եւ կարդում ենք ս. հայրերի մեկնութիւններում.

«Ասում է. «Աղօթի՛ Հօրը փակ դրներով». մեր Տիրոց խօսքը ցոյց է տալիս հետեւեալը՝ ծածուկ աղօթիր քո սրտում եւ փակի՛ սրտի դրները» [Յակոր Մծրնայ հայրապետ]:

Իսկ թէ ինչ է նշանակում փակել սրտի դրները, մենք առաւել յստակ կարող ենք ընկալել՝ ունկնդրելով ս. Մակար Մեծին.

«Եթէ մենք, աղօթքի մեջ լինելով, մեր խորհուրդները դրսում ենք թափառեցնում եւ չենք հաւաքում, իմքներս իսկ մատուում ենք մեզ եւ բողոսում մեղանչական մտածութիւնների մեջ: Նաեւ չենք ուղղում մեր կամքը դէպի Աստուծած եւ չենք բռնադասում մեր խորհուրդներն՝ ուղղելու դէպի Տէրը, որէսզի Ինքը՝ Տէրը, իր կամքով գայ մեզ մօս եւ իր ճշմարտութեամբ մեզ իր մօս հաւաքի»:

Նոյն ճշմարտութիւնն է վկայում եւ ս. Նեղոսն՝ ասելով.

«Զանա՛ աղօթքի ժամանակ միտքդ խոլ ու համբ պահել, անսայթաք մնալ ամէն տեսակ արկածներից, որպէսզի [աղօթքն] ընդունելի լինի»:

Ոմանք, դրուք փակ, ծածուկ աղօթելու տէրունական այս խօսքը խիստ բառացիօրէն ընկալելով, մերժում են ընդիհանրական աղօթքը եկեղեցում, որն, ըստ ս. Վարդապետների, երկինք է երկրի վրայ: Թող նրանց համար ճշգրտիչ յանդիմանութիւն լինի՝ ս. Ոսկեբերանի ասածը.

«Ինչպէս են ասում՝ եկեղեցում պէտք չէ՝ աղօթել ...

Սենեակ մտնելով եւ դրները փակելով եւս՝ կարելի է աղօթել ի ցոյց մարդկանց, եւ դրներ փակելը ոչ մի օգուտ չի տայ ...

[Տէրճ] այնպիսի ուղղութիւն է կամենում կարգել, որ դրները փակելուց առաջ, նախ փակեն մտքի դրները, որպէսզի բոլորովին հեռանան ունայն պարծանքներից: Լայ է ամէնուրեք հեռանալ այդպիսի ախտից, մանաւան՝ աղօթքի ժամանակ ...

Եթէ այդպիսի ախտով փորձենք աղօթել, ինչպէ՞ս կկարողանանք ստանալ հայցուածները, որ խնդրում ենք»:

Սրտի խորքից Աստծուն՝ աղօթելը, ուրեմն, սնապարծութեան ախտից զերծ մնալու առաջին պայմանն է: Մենք սովորում ենք ս. հայրերից, որ ծածուկ աղօթելու տէրունական պատուէրը ոչ միայն արտաքին սնափառութեան՝ ի ցոյց մարդկանց, ձեւական աղօթքին է վերաբերում, այլև՝ ներքին սնափառութեան, որն, առաջինի շարունակութիւնը լինելով, խորացնում է մոլորութիւնը եւ յանգեցնում վտանգաւոր շեղումների: Մրանից խուսափելու եւ ճշմարիտ աղօթքը մեր մէջ հաստատելու համար, ս. հայրերը խրատում են աղօթքի սկզբից իսկ կտրուել արտաքին տպաւորութիւններից եւ յիշողութիւններից, հեռանալ երեւակայութեան խաղերից եւ, ամէն ինչ մի կողմ բողնելով, տրուել Սիակն Աստուծոյ փառաբանութեանը.

«Աղօթք սկսելով՝ թո՛ն անձն, կնոջ ու որդիներից, թո՛ն երկիրը, բարձրացի՛ երկնքից էլ վեր, թո՛ն երեւելի եւ աներեւոյք ամէն արարած եւ փառաբանել ամենքի Արարչին» [ս. Բարսեղ Կեսարացի]:

Նենգաւոր աղօթքով սեփական անձի փառքը հաստատելու թիր ծգուման փոխարէն ամենից առաջ Աստուծոյ փառքը փնտրելը. Նրան սրտի խորքից փառաբանող խօսքեր ուղղելը, ըստ ս. հայրերի, ճշմարիտ աղօթքի հիմքն ու սկզբը է: Այսպիսի սկզբը, հրաիրելով Վերնային շնորիի ներգործութիւնը, բացառում է մտքի ցրուածութիւնն ու երեւակայական թափառումները: Այսպիսի սկզբն է միայն շարժում Տիրոջ բարեհաճուրթիւնը եւ արժանի դարձնում մեզ Սուրբ Հոգու ներգործութեանն ու հաւատարիմ գործակցութեանը աղօթքի պահին.

«Սուրբ Հոգին ... եթէ մեր միտքը լինում է ճշմարտութեամբ աղօթելիս, հանգչում է մեզ վրայ եւ ամբողջովին պարուրում մեզ, կործանում խորհուրդների կամ մտքերի բոլոր լեզունները՝ հրաւիրելով մեզ դէպի հոգեւոր սուրբ աղօթքի ցանկութիւնը» [ս. Նեղոս Սինայեցի]:

Այսպիսի աղօթքի կենդանի օրինակն է մեզ մատուցած ս. Գրիգոր Լուսաւորչի աղօթքով.

«Քո շնորին առատացաւ իմ մէջ եւ յագեցրեց իմ քաղցն ու զովացրեց իմ ծարաւը, լուսաւորեց իմ խաւարեալ միտքը, թափառումներից հաւարեց իմ խորհուրդները եւ լցրեց իմ սիրով»:

Աստուծոյ փառաբանութիւնը աղօթքի սկզբը ընդունելը ոչ միայն ժամանակային իմաստ ունի, այլև՝ խորհրդական՝ որպէս հոգեւոր գործառնութեան էկան հիմք: Աղօթքի, ինչպէս եւ բոլոր առարինութիւնների արնատը Աստուծոյ փառքը փնտրելու եւ գործով այն հաստատելու մէջ է՝ հակառակ հին նարդու՝ անձի փառքը ամէն մի գործի սկզբ դնելու եսապաշտ յատկութեանը:

Ողջ երկնային գօրութիւններն անդադար օրինում են փառաբանում են Աստուծոյ բոլոր սուրբերի շուրթերին եւ սրտերում Տիրոջ անուան մշտական փառաբանութիւնն ու գովութիւնն է: Ըստ ս. հայրերի՝ փառաբանութեամբ ոչ միայն հաստատում է առ Աստուծ հաւատը, այլև՝ աճում եւ աւելանում: Կենդանի հաւատը եւ փառաբանութիւնն անբաժանելի են: Այս պատճառով ս. հայրերի դաւանական աղօթքները յագեցած են փառաբանութիւններով եւ օրինութիւններով, իսկ փառաբանական յօրինուածքները կերտուած են Տիրոջ փրկագործական տնօրինութիւնների խոստովանութեամբ:

Այս գրքում տեղ գտած ս. հայրերի հաւատը եւ փառաբանութեան աղօթքները, յուսով ենք, որ շատերիս համար կենդանի օրինակ եւ օժանդակութիւն կհանդիսանան Տիրոջ ճշմարիտ հաւատը վառաջին կեանքում առաքինի գործերով Նրա անունը փառաւորելու համար:

Այժմ անդրադառնանը Տիրոջ յաջորդ պատուէրին, որի ճշմարիտ ընկալումը միայն նախորդի մէջ հաւատարիմ լինողին է հասու, եւ որո՞վ միայն ամրապնդում ու հաստանում է առաջինը:

Երբ անձր, հրաժարուելով սնափառ մղումներից, ուշադիր եւ անզբար մտքով սկսում է գոհանալ իր Տիրոջով, երբ աղօթքին է միանում Աստուծոյ Հոգին, այդժամ միտքը սովորում է պատշաճարար խօսել Տիրոջ հետ եւ զերծ մնալ աւելորդաբանութիւններից: Եթէ այսպիսի խօսքը՝ ուղղուած Աստծուն, վեր է անցաւոր ծգումներից եւ երկրային խորհուրդներից: Այս պատճառով, եթքանոսների պէս շատախօս չլինելու տէրունական յորդորը (տես Մատք. Զ 7) ճշմարտապէս ընկալելով, ս. հայրերի սրանում նկատում են զգուշացում երկրահակ բաղանճների եւ նարմնաւոր ցանկութիւնների գարշահոտութիւնն աղօթքի բուրմունքին խառնելոց:

«Ով աղօթելիս մարմնաւոր փառք, մեծութիւն եւ կամ էլ հարստութիւնն է խնդրում Աստուծ, այնպիսին

բարկացնում է Աստծուն եւ չի հաշտեցնում: Այդ ժամանակ նա նման է այն ապշած խելագարին, որը գնաց ողորմած թագաւորի մօտ եւ, արհամարհելով պայծառ ուկին ու լուսաւոր մարգարիտը, ժահահոտ աղք խնդրեց թագաւորից: Այս պատճառով է Stepin ասաց, թէ՝ «Աղօթելիս հեթանոսների պէս շատախօս մի եղէք» [Մատք. Զ 7]: Քանզի նրանք յարութեան յոյս չունեն եւ այս կեանքի մասին են միայն հոգում ու խնդրում» [Վարդան Այգեկցի]:

Ումանք կարծում են. թէ շատախօս չինելը կարծ խնդրանքով բաւարարուելն է եւ չտրուելը երկարատեւ աղօթքի: Եւ սա յաճախ դառնում է եկեղեցական երկարատեւ ժամասացութիւնները կամ սուրբերի բազմաբովանդակ, ծաւալուն աղօթքները տղիտաբար արհամարհելու եւ մինչեւ իսկ ծաղրելու առիք: Այս մասին Իգնատիոս վարդապետը գրում է.

«Ուսուցանելիս ասաց. «Մի եղէք շատախօս հեթանոսների պէս» [Մատք. Զ 7]. որպէսզի չկարծեն, թէ երկար աղօթքն անշնորքի բան է, նոյնիսկ ինքը, որ աղօթքի կարիք չունէր, ողջ գիշեր աղօթում էր Աստծուն, որպէսզի սովորենք, թէ շատախօսութիւն է ոչ թէ բազում աղերսները, այլ դատարկ եւ անհաճ բարբառելը»:

Հոգեւոր կեանքում շատ մեծ է երկարատեւ աղօթքի նշանակութիւնը: Եւ սկզբից իսկ անհրաժեշտ է խուսափել հապճեպութիւնից, որը միայն անպատում է աղօթքի էութիւնը եւ չի բողնում անձին տրուել Սուրբ Հոգու նորոգիչ ներգործութեանը, ինչի համար իսկ կոչուած է աղօթքը:

Ծշմարիտ սկիզբ ունենալու դէպքում, աղօթքն ինքնին ծգուում է յարատենութեան, որովհետու հոգին, հաստատուելով Աստուծոյ փառքի մէջ, չի կամենում փուրանակի լքել աղօթքը, քանզի նրանում է տեսնում իր գոյութեան իմաստն ու յախտենական խնդրութիւնը: Երկարատեւ աղօթքը նպաստում է սրտի ջերմացմանը, ջերմեռանդութիւն ու սէր արթնացնում դէպի հոգեւոր ծառայութիւնը, առանց որի հաւատքը մեռած է: Այս պատճառով ս. հայրերի գրած աղօթքները երբեմն շատ ծաւալուն են: Ահա թէ ինչու Աղօթարանում զետեղեցին նաև այդպիսիները: Քանզի կարծում ենք, որ ոմանց համար երկարաշունման աղօթքները բնականորէն ցանկալի կիխնեն: Յուսով ենք նաև, որ շատերին դրանք առիթ կտան ենքեմն երկարացնելու իրենց աղօթքը՝ նպաստելով աղօթափրութեան աճին: Միայն թէ խոհեմարբար մերժուեն շարից ներշշուող՝ ժամանակի սղութեան կեղծ պատճառաբանութիւնները:

Բ

Ամէն օր Տէրունական աղօթքն ասելիս մենք ակամայ կրկնում ենք մեր պարտապաններին բողնելու խոստումը, որը կոչուած է զգաստ պահելու մեզ՝ իրեն մշտափի յիշեցում Քրիստոսի խօսքի. «Եթէ դուք մարդկանց ներեք իրենց յանցանքները, ձեր երկնաւոր Հայրն էլ ձե՛զ կների» [Մատք. Զ 14]: Իսկ թէ որքանու ենք անկեղծ եւ անսայրած աղօթքի մէջ ինչպէս եւ մենք ենք բողնում մեր պարտապաններին խօսքեն ասելիս, թող ամէն մեկս իմանայ՝ քննելով իր անձը ս. Յակոբ Սծբնայ հայրապետի հետեւեալ յանդիմանութեան լոյսի տակ.

«Դու աղօթում ես, որ բողնուի քեզ եւ խոստովանում, որ դու ես բողնում ես, խորիի՞ր քո մտքում. նախ՝ բողնո՞ւմ ես դու, եւ սուս մի՛ լինիր Աստուծոյ առաջ՝ ասելով՝ բողնում եմ, բայց չես բողնում»:

Եւ դարձեալ՝

«Աղօթելիս եթէ յիշես, թէ ոխ ունես, ա՛յս իմացիր դու քո մտքում, որ քո աղօթքները լքուած կլիխնեն սեղանի առջեւ»:

Բացարձակ ներողամտութիւնն ու անդիսակալութիւնը աղօթքի հաւատարիմ ուղեկիցներն են: Առանց սրանց, աղօթքն անպտուղ է եւ ապարդին: Աւելին թշնամութեան առիթ հանդիսացող ամէն մի հանգամանք ու միջադէպ պէտք է առաւել բորբոքի աղօթքի եւ օրինութեան կրակը, քանզի Stepin ասում է. «Օրինեցէ՛ք ձեզ անիծողներին, ձեզ նեղողների համար աղօթցե՛ք» [Ղուկ. Զ 28]: Եւ որքան էլ ծանր անիրաւութիւններով պարուրուած լինի մեր կեանքը, այս պայմանը մնում է անփոփոխ ու անմեղմելի: Երբեմն այս պատուիրանը պահելը անհնարին է թում, սակայն այդ արատը յաղթահարելու ամենազօրեղ միջոցը նոյն ինքը՝ աղօթքն է:

«Աղօթքի միջոցով հանենք քենն ու ոխը մեր մտքից եւ յետո՛յ միայն Աստծուց կարող ենք բողութիւն խնդրել մեր յանցանքներին» [Վարդան Այգեկցի]:

Այստեղ մեր ուշադրութիւնը հրահրում է աղօթքի մէջ մեկ այլ սկզբունքի վրայ, առանց որի աղօթքի ընթացքը չի կարող լիարժեք համարուել: Դա աղօթքի ժամանակ զոշալու եւ մեղքերի բողութիւն հայցելու անիրաժետութիւնն է:

Ս. Բարսեղ Կեսարացին աղօթքով Տրոջ ճառաբանելու ճշմարիտ սկզբին յաջորդել է յորդորում անձի մեղաւրութեան խոստովանութեամբ Նրա ուղերի առջեւ ընկնելը.

«Երբ ... փառաբանես ու գովեստ մատուցես Աստծուն, այնժամ սկսի՛ր խոնարհութեամբ եւ ասա՛. «Ես արժանի չեմ բարբառելու քո առջեւ, Տէ՛ր, քանզի յոյժ մեղաւոր եմ»:

Գրեթե բոլոր ս. հայրերը երկրորդում են, որ փառաբանութեամբ աղօթքը սկսելուց յետոյ անհրաժեշտ է, անձը մեղաւոր ճանաչելով, բողոքին խնդրել Տիրոջից: Արդարեւ, Սուրբ Հոգին է այդպէս ուսուցանում «քարեխոս լինելով անմռուն հեծութիւններով» [Հռոմ. Ը 26]: Քանզի ճշմարտապէս աղօթքի հոգին, յայտնուելով շնորհի մէջ, նրա լոյսի տակ տեսնում է նաեւ սեփական անձի անմաքրութիւնները: Ս. հայրերը, գտնուելով առարինութեան բարձրունքի վրայ, այսուհանդերձ միշտ աղօթել են իրենց անձն Աստուծոյ առաջ խիստ մեղաւոր ճանաչելով: Զջումի մէջ աղօթքով յարատենելու եւ շնորհի ներգործութեամբ մեղքերի նստուածքից սիրտը մաքրելու ձգոտունը խվական վկայութիւնն է աստուածսիարութեան եւ ճշմարիտ նուիրումի: Այսպիսի նուիրեալին է ուղղուած ս. Սերապիոն եպիսկոպոսի խրատը.

«Ճանապար խորի՛ր, թէ ինչում ես սայթաքել, եւ եթէ աղօթես դրանց համար, Աստուած քեզ բողոքին կշնորհի»:

Աղօթքի մէջ անհրաժեշտ մտքի հաւաք եւ անզրոս վիճակը էապէս կապուած է զջումի եւ մեղքերի խոստովանութեան հետ: Սրանցով է Աստուած հաշտում մեզ հետ՝ պարգևելով մեր մտքին խաղաղութիւն, եւ անսասան պահում նրան բոլոր խափանիչ խորհուրդների մէջ: Այս պատճառով ս. Մակար Սեծը գրում է.

«Աղօթքների եւ սաղմոսերգութեան ժամանակ հոգին պէտք է զջութեամբ հաւաքի իր խորհուրդները ...»:

Երբ զջաւորութիւնը դառնում է հոգու կենակիցն ու օգնականը, աղօթքը հասունանում է եւ սկսում է գործել, ինչպէս ս. Գրիգոր Լուսաւորիչն է ասում՝ սուրբ սրտով եւ խոնարի հոգով: Այսպիսիով աղօթքով է բացւում երկինքը հոգու առջեւ՝ պարգևելով անպատում երանութիւններ:

Աղօթքը մուտք է հոգեւոր ուրուտ եւ հաղորդակցութիւն երկնային իրականութեան հետ: Եւ ամէն ոք, ով կենանի բաղծանը ունի մշտապէս ապրելու հոգեւոր աշխարհի առընթերութեամբ, չի կարող շնկատել, որ այդ հաղորդակցութեան լիութիւնը խափանող պատճառը ինչ-ինչ մեղքերով կապանքուած լինելն ու դրանցից թօքափուելու ճիգերում զլանալն է: Այս իսկ պատճառով ս. վարդապետները խրատում են մշտական զջումով եւ մեղքերի խոստովանութեամբ ազատուել ամէն տեսակ կապանքներից՝ արժանանալու համար աղօթքի մէջ տրուող հայեցողութեան երանութեանը:

Այս գրքում տեղ գտած եւ ապաշխարութեան աղօթքները այդ հոգեվիճակը յարուցող, ս. հայրերից մեզ փոխանցուած սքանչելի պարգևներ են: Այդ աղօթքներում մենք տեսնում ենք ամէն մի սխալի համար խորապէս զջացող սրտի կենանի կնիքը: Սուրբերի զջական աղօթքները սքանչեցնում են մեզ՝ արքնացնելով մեր խիղճը՝ նկատելու սեփական մեղաւորութիւնը: Ուստի, խոհեմարար կցորդելով մեր խոհմանքը նրանց զջաւոր աղօթքին, ձգտենք ապաշխարութեան արժանի պտուղ արարել [տես Մատթ. Գ. 8]:

Գ

Մեղքի յաղբահարման եւ հոգու արատաւորութեան բժշկութեան խնդրում մեծ է հոգեւոր եղբայրների միմեանց համար աղօթելու նշանակութիւնը [տես Յակոբ, Ե 13-18]: Ծրիստոսին որդեգրուած հոգիների ճշմարիտ միութիւնն, ըստ էութեան, աղօթական է: Այս պատճառով միմեանց համար աղօթելը Եկեղեցու ներքին կեանքի զարկերակն է:

«Եթէ Պողոսն աշակերտների աղօթքների կարիքն ունէր, որչափ առաւել եւս մենք կարիք ունենք միմեանց համար աղօթելու, եւ մենք, ուրիշների համար աղօթելով, ուրիշների աղօթքները կշահենք մեզ համար»: [Խոսրով Անձեւացի]:

Ս. հայրերն ուսուցանում են նաեւ այն ճշմարտութիւնը, որ մեղքի դէմ աղօթքով մարտնչելի, ողջ երկինքը աջակից եւ նեցուկ է մեզ: Քանզի բոլոր վայրերում ու բոլոր ժամանակներում Ծրիստոսին ճշմարտապէս որդեգրուած հոգիները մի մարմին են կազմում եւ յախտենապէս անբաժան են: Սա վերաբերում է նաեւ երկնային զօրութիւններին.

«Քազում աղօթքներով մարտնչի՛ր ընդդէմ սովորական դարձած քո մեղքերի եւ կանչի՛ր բարեխօսութեան սուրբ հրեշտակների դասերը, բոլոր սուրբերին եւ արդարներին, մանաւան՝ սուրբ Աստուածածնին ...» [ս. Եփրեմ Ասորի]:

Սուրբերին բարեխօսութեան կանչելու յորդորը Եկեղեցու վարդապետութեան կարեւոր կողմերից է: Եկեղեցու մարմինը մի է եւ ամբողջական, եւ միմեանց սիրելն ու միմեանց համար աղօթելը վերաբերում է ոչ միայն երկրաբնակ հաւատացիալներիս, այլև՝ երկինք փախուած սուրբերին, որոնք առաւել մերձ են մեզ՝ որպէս իմանալի-հոգեւոր, ժամանակակից ու տարածութիւնից ազատ հոգիներ:

Ս. հայրեր, աղօքքով մշտապէս Սուրբ Երրորդութեանը փարուելով հանդերձ, աղօքում էին նաև երկնաքնակ դարձած սուրբերին: Այսօրույ մարդու տրամաբանութեան համար սա անհասկանալի է եւ աւելորդ. չէ՞ որ Աստուած բաւական է բոլոր խնդրանքների համար ... Բայց այն, ինչ միտքը հետութեամբ եւ առանց հասկանալու կարող է մերժել, ապաշխարող եւ սրբազգաց սիրտը հասկանում է եւ ընդունում ներքին վստահութեամբ:

«Վերին գնդերն ամէնքն էլ իրենցում բազում բարեկարգութիւններ են ցուցաբերում, մեծ երկիրով սրբազն մեղնիներ նուազում եւ երանախառն օրինութիւններ երգում ամենքի բազաւոր Աստծուն: Նրանց հետ խառնի՛ դու քո անձն աղօքքների ժամանակ, նրանց սրբազն կարգի՛ն եղիր նախանձաւոր» [Ա. Յովհան Ուկեբերան]:

Աղօքքներում սուրբերի բարեխօսութիւնը խնդրելով՝ աւելանում է փրկութեան յոյսը: Հոգու համար երկնաքաղաքացիների հետ գրուցակցութիւնը երկնքի արքայութեան նախաճաշակումն է:

Ինչպէս ժամերգութիւնների, այնպէս էլ պատարազի տեքստը յագեցած է սուրբերի, մանաւանդ՝ սուրբ Աստուածածնի բարեխօսութիւնը հայցող աղօքքներով: Եկեղեցու ողջ աստուածապաշտութիւնը լի է սուրբերի յիշատակութեամբ: Եկնքի եւ կրի կապն առաւելագոյնս իրականացած է այսեղ, որ փոխադարձ աղօքական յիշատակումով ընդիւանում են մարտնչող եւ յաղանակած եկեղեցիները:

2

Հոգեւոր կեանքի առանցքը յարատել մերձեցումն է երկնքի արքայութեանն ու միաւորումը Սուրբ Երրորդութիւնը փառաբանող հրեղնների կաճախին: Սակայն այս ճանապարհն ընդանում է չարի հետ մշտական պայքարով: Սա մարտնչող Եկեղեցու Խաչն է, որի մասին է Քարձեալի խօսքը. «Ով յաղի, Ես նրան քոյ կտամ ուտելու Կենաց Ծանից, որ գտնում է Աստուծոյ դրախտի մէջ» [Յայտն. Բ 7]: Ես այս պայքարում ամենալուրջ զենքը դարձեալ աղօքը է: Ըստ ս. Վարդապետների՝ ճշմարիտ աղօքը միաժամանակ պատերազմ է չարի դէմ: Խորով Անձեւացին գրում է.

«Քանի որ սատանան գիտի, որ մարդն աղօքելիս Աստծուց շնորհ է ստանում, այդ պատճառով ջանում է աղօքի ժամին ցնորել մարդկանց մտքերը, որպէսզի զրկի շնորհներից, որոնք մարդ ստանում է մաքուր մտքով աղօքելիս»:

Ս. հայրերի վարքերում յաճախ ենք հանդիպում նկարագրութիւններ աղօքի ժամանակ չարի յարձակումների մասին: Ես բոլոր դէպքերում յալթանակի գրաւականը եղել է աննկուն հաւատքը եւ մտքի սրագութիւնը: Պետրոս առաքեալն, ասելով՝ «Զգաստացէ՛ք ուրեմն եւ արքուն եղէր աղօքի համար» [Ա. Պետր. Դ 7], անշուշտ նկատի ունի աղօքի ժամին մեզ հետ մարտնչող դեմքի զանազան խարդաւանքներից զգուշանալը:

«Երբ [քեզ] մօսենայ մտքի հետ պատերազմող խորհուրդ, - գրում է ս. Եալիվան Կիպրացին, - զզոյշ եղիր, որպէսզի աղօքի մէջ [անհրաժեշտի] փոխարէն այլ բան չխնդրես, այլ աղօքի սուրբ սրի՛ ընդդէմ քշնամու՝ նրա հետ մարտնչելու համար»:

Աղօքի մէջ սրափ եւ ուշիմ միտքը ունենալը մեծագոյն առաքինութիւնն է: Մեր միտքը սովոր է դէպի պարապ մտորումներ հակուելու՝ չփառակցելով, որ իրականում ենթակլում է չարի ներշնչանքնին եւ գրուցում նրա հետ: Միտքն ու սիրտն այս դիային գրոյցից անջատելու եւ աստուծային խորհուրդների ու ներշնչումների առաջ բացազատելու մէջ է ճշմարիտ աղօքի հութիւնը: Այս բանում մեծ հմտութիւն էին ձեռք բերում հայրերը: Նրանց աղօքը յարատել գօօնութեան շնորհի մեծ գօրութիւն էր ստանում, մինչեւ իսկ դեմքի վրա իշխանութիւն եւ սաստ ունենալու աստիճան: Աղօքի մէջ համբեկելով բոլոր փորձութիւններին եւ մտքի անզրադութեամբ մինչեւ վերջ հաւատարիմ մնալով Քրիստոս Աստծուն՝ որպէս միակ գրուցակցի՝ նրանք յաղել են չարին՝ ստանալով դեմքին հալածելու պարգևը: Եւ նրանց իսկ զրած աղօքները, որոնք մատուցուել են տկարացած են չարից հալածուող հոգիներին օգնելու համար, քշնամու հանդէպ ահարկու գօրութիւն են պարունակում: Այդ աղօքներում նկատում է սուրբերի խորը կարեկցանքն ու ցարը փորձանքը մէջ յայսնուած հոգիների համբէ: Այդ աղօքներն ինքնին բարեխօսութիւն են ու պաշատանք մեզ համար՝ մեր բոլոր տկար ու վտանգուած վիճակներում: Եւ երբ մեր կամ մեղծաւոր նեղութեան պահին մենք աղօքում ենք Աստծուն սուրբերի զօրաւոր աղօքներով, նրանք երկնքում մեզ են միանում մեր ցաւին ցաւակից լինելով եւ մեր աղերսանքին խառնելով իրենց սուրբ եւ զօրաւոր մաղրանքները:

Առանց փորձութեան հոգեւոր առաջընթաց չի լինում, եւ առանց երկրային նեղութիւնների չի աճում սէրն ու կարօտն առ երկնայինն ու անվախճանը: Սակայն միշտ չէ, որ իմաստուն եւ կարող ենք լինում անտրտունչ, աներեր վստահութեամբ համբեկելու եւ յաղանակով դուրս գալու քննութիւնից: Եւ այս խնդրում բոլ սուրբերի բարեխօսութեամբ նրանց զօրավոր եւ բժշկութեան աղօքները զօրափակ լինեն մեզ չարի դէմ պայքարում եւ բոլոր դժուարութիւնների մէջ անպարտուելի մնալու համար:

Ծշմարիտ քրիստոնեայի ողջ կեանքը ներծծուած է աղօթքով: Նրա կեանքի եւ կենցաղի բոլոր մանրամասներն ունեն խորհրդական նշանակութիւն եւ աղիք են՝ Տիրոջ դիմելու, Նրա գործակցութիւնը հայցելու, պահպանութիւնը խնդրելու եւ կամ՝ պարզապէս գորհանալու համար: Բացի այս, սուրբ Գիրքը պատուիրում է աճախակի աղօթել [տես Կողոս. Դ 2], աւելին՝ աղօթել ամենայն ժամ [տես Ղուկ. Խ 36, Եփես. Զ 16] եւ անդադար [տես Ա Թեսադ. Ե 17]:

Աղօթասիրութիւնը քրիստոնեայի հոգու ծշմարիտ զարդն է, եւ մշտապէս աղօթքի մէջ լինելու ձգտումը հաւատքի կենդանութեան հաւաստի նշանն է: Այս կենդանութեան մէջ մեզ տեսնելու բաղձանքով է ահա ս. Գրիգոր Լուսաւորիչը յորդորում ամէնուր հոգեւորապէս, անխափան կատարել աղօթքի ծառայութիւնը՝ թէ՝ տանը նստած, թէ՝ ճանապարհ գնալիս, թէ՝ աշխատելիս, թէ՝ ննջելիս եւ թէ՝ արքնանալիս: Կարծում ենք, որ Աղօթարանի վերջնամասում գետեղուած ամենայն պիտոյից աղօթքները կնպաստեն այդպիսի կարգաւորութիւն եւ օրինութիւն ներարկելու հաւատացեալի կենցաղին՝ զարդարելով նրա բոլոր պիտառութիւնները սրբութեամբ եւ աստուածահաճոյ մղումներով:

Արդ, աղօթենք մեր ս. հայրերի աղօթքներով՝ յաճախակի ընթերցելով աղօթքի մասին նրանց խրատները, որ շտեմարան է՝ իմաստութեամբ եւ սիրով լի: Կրթենք մեր միտքն ու սիրութ աստուծահած աղօթասիրութեամբ, որպէսզի մեր մէջ Սուրբ Հոգու շնորհն առատանայ ի փառս Աստուծոյ, ամեն:

ՏԻԳՐԱՆ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ

ՄԱՍՆ Ա ԱՂՕԹՔԻ ՍԱՍԻՆ

ԱՍԵՆՈՐԵԱՅ ԱՂՕԹՔՆԵՐ

ՀՐԱԺԱՐՈՒՄ

Հրաժարում ենք սատանայից եւ նրա բոլոր խարեւորիւններից, նրա պատրանքներից, նրա խորհուրդներից, նրա ընթացքներից, նրա չամքից, նրա չար իրեշտակներից, նրա չար ծառամերից, նրա չար կամարարներից եւ նրա ողջ չար գօրութիւնից: Իրաժարուելով հրաժարում ենք:

Երեք անգամ կրկնի՛ր այս՝ դէմքդ դէպի արեւմուտք եւ ձեռքերդ դէպի ետ շրջած, ապա դարձի՛ր դէպի արեւելք եւ սկսի՛ր ուղղափառ հաւատքի դաւանութիւնը՝ գլխարաց եւ ձեռնամած կերպով ասելով հետեւեալը.

ՀԱԲԱՏՈՒՄՆԵՐ

Հաւատում ենք Սի Աստուծոյ՝ ամենակալ Հօրը, երկրնի եւ երկրի, երեւելիների եւ աներեւոյթների Արարշին:

Եւ Սի Տէր Յիսուս Քրիստոսին՝ Աստուծոյ Որդուն՝ ծնուած հայր Աստծուց՝ միածին, այսինքն՝ Հօր Էութիւնից: Աստուծ՝ Աստուծ, լոյս՝ լոյսից, ծշմարիտ Աստուծ՝ ծշմարիտ Աստծուց, ծնուն եւ ոչ՝ արարած: Նոյն ինքը՝ Հօր բնութիւնից, Որով ամենայն ինչ եղաւ երկնքում եւ երկրի վրայ՝ Երեւելիներ եւ աներեւոյթներ: Որ մեզ՝ մարդկանց համար եւ մեր վրկութեան համար, երկնքից իջնելով, մարմնացավ, մարդացաւ, Սուրբ Հոգով կատարելապէս ծնուեց սուրբ Կոյս Մարիամից: Որով Վերցրեց մարմինը, հոգին եւ միտքը եւ ամենայն ինչ, որ ունի մարդ՝ ծշմարտապէս եւ ոչ՝ կարծեօք: Չարչարեց, խաչուեց, թաղուեց, երրորդ օրը յարութիւն առաւ, նոյն մարմնով եղաւ երկինը եւ նստեց Հօր աջ կողմում: Գալու է նոյն մարմնով եւ Հօր փառքով՝ դատելու կենդանիներին եւ մեռեալներին, ում թագաւորութիւնը վախճան չունի:

Հաւատում ենք Սուրբ Հոգուն՝ անեղբին եւ կատարեալին, որ խօսեց Օրէնքում, Մարգարէներում եւ Աւետարաններում: Որ իշաւ Յորդանան, քարոզեց առաքեալների միջոցով եւ բնակուեց սուրբերի մէջ:

Հաւատում ենք նաև միայն մի Ընդհանրական եւ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու, մի մկրտութեան, ապաշխարութեան, մեղքերի քաւութեան եւ բողոքեան, մեռելների յարութեանը, հոգիների եւ մարմինների յավիտենական դատաստանին, երկնքի արքայութեանը եւ յախտենական կեանքին:

Մինչեւ այստեղ են հաւատքի խօսքերը

Իսկ ովքեր ասում են, թէ կար ժամանակ, երբ չկար Որդին, կամ կար ժամանակ, երբ չկար Սուրբ Հոգին, կամ թէ՝ ոչից եղան, կամ ասում են՝ այլ էութիւնից են Աստուծոյ Որդին եւ կամ Սուրբ Հոգին եւ թէ փոփոխելի են կամ այլայլելի, այնպիսներին նզովում է Կաքողիկէ եւ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին:

Մեր սուրբ Լուսաւորչի ասած

Իսկ մենք երկրպագելով փառաւորենք Սուրբ Երրորդութեանը՝ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն, որ առաջ է յախտեաններից, այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամեն:

ԶԴՅՈՒՄ

Մեղա՞յ Ամենասուրբ Երրորդութեանը՝ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն. մեղանչել եմ Աստուծոյ առաջ:

Խոսսովանում եմ Աստուծոյ առաջ եւ սրբուհի Աստուծածնի եւ քո առաջ, հայր սուրբ, բոլոր գործած մեղերս: Քանզի մեղա՞յ խորհրդով, խօսքով եւ գործով, կամայ եւ ակամայ, զիտութեամբ եւ անգիտութեամբ. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ հոգով եւ նրա զօրութեամբ, մտքով եւ նրա շարժմամբ, մարմնով եւ նրա զգայութեամբ:

Մեղա՞յ հոգու զօրութեամբ. խորամանկութեամբ, անզգառութեամբ, յանդգնութեամբ եւ երկչոտութեամբ, շոայլութեամբ եւ ժամանութեամբ, անպարկեցութեամբ եւ անիրաւութեամբ, չարահաւանութեամբ, յուսահատութեամբ եւ թերամտութեամբ. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ մտքիս չար խորհրդով. նենգութեամբ ատելութեամբ, խէր հայեացրով, չար նախանձով, չարակնութեամբ, բոլութեամբ, պոռնկական խորհրդով արուական, իգական, անասնական, գրաստական, գազանական, զիշերն ու ցերեկը՝ երազական զինութեամբ եւ անշշական գարշ աղտեղութեամբ. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ մարմնիս ցանկութեամբ. հեշտութեամբ, անհոգութեամբ, քնատ յօրանշմամբ, մարմնիս շարժմներով եւ պէս-պէս ախտերով պղտագործելով, ականջներիս ախորժաւորութեամբ, աչքերիս արատասիրութեամբ, սրտիս ցանկութեամբ, ոնզերիս իգութեամբ, թերամնիս պազշութեամբ, անժումկալութեամբ, շուայտութեամբ եւ արթեցութեամբ. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ լեզուիս չարախսօսութեամբ. ստախսօսութեամբ, սուս երդմամբ, երդմնազանցութեամբ, հակառակութեամբ, վիճարանութեամբ, բանսարկութեամբ, շողորդութեամբ, քսու դատարկաբանութեամբ եւ ծաղրով, զրախսօսութեամբ, հերձախսօսութեամբ եւ անիծարանութեամբ, տրտնջելով, դժոհելով, բամբասելով եւ հայիոյելով. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ ձեռքերիս գողութեամբ, ազահութիւն անելով, զրկելով, հարուածելով, սպանելով եւ քաշքելով. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Մեղա՞յ շինուածքիս ողջ կազմութեամբ եւ մարմնիս բոլոր անդամներով, հինգ զգայաններովս եւ վեց շարժմներովս՝ վերամբարձ ոտնահարութեամբ եւ վայրաքարշ մեղակութեամբ, աշ եւ ծախս խոտորելով, առաջինների հանդէպ մեղանչելով եւ վերջինների համար չար օրինակ լինելով. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Այլեւ մեղա՞յ եօր մահացու մեղերով՝ հպարտութեամբ եւ նրա տեսակներով, նախանձով եւ նրա տեսակներով, բարկութեամբ եւ նրա տեսակներով, ծովութեամբ եւ նրա տեսակներով, ազահութեամբ եւ նրա տեսակներով, որկրամոլութեամբ եւ նրա տեսակներով, բղջախոհութեամբ եւ նրա տեսակներով. մեղա՞յ Աստուծոյ:

Այլեւ մեղա՞յ Աստուծոյ բոլոր պատուիրանների՝ յանձնառելիների եւ հրաժարելիների դէմ, քանզի չկատարեցի յանձնառելիները եւ չհեռացայ հրաժարելիներից: Օրենքը ստացայ եւ օրինապահութեան մէջ զլացայ, հրախրուեցի քրիստոնեութեան կարգի մէջ եւ գործերովս անարժան գտնուեցի, չարը զիտենալով՝ կամովին շեղուեցի եւ բարի գործերից են ինքս հեռացայ. վա՞յ ինձ, վա՞յ ինձ, վա՞յ ինձ, ո՞րն ասեմ կամ ո՞րը խոստովանեմ, քանզի անքի են իմ յանցանքները, անասելի են իմ անօրէնութիւնները, աններելի են իմ ցաւերը, եւ անքշշելի են իմ վերքերը. մեղա՞յ Աստուծոյ:

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

Հայր մեր, որ երկնքում ես, սուրբ
քող լինի Ըստ անուն, Ըստ արքայութիւնը
քող զայ, Ըստ կամքը քող լինի երկրի
վրայ, իֆչպէս որ երկնքում է: Մեր

հանապազորեայ հացը տո՛ր մեզ
այսօք: Եւ քո՞ն մեզ մեր պարտքերը,
իշխակը և մենք ենք քողնում մեր
պարտապաններին: Եւ մի՛ տանիք մեզ
փորձութեան, այլ փրկի՛ր մեզ չարից,
քանզի Քոնն է արքայութիւնը եւ զօրութիւնը
եւ փառքը յալիտեան յալիտենից. ամէն

ՍԱՂՄՈՍ ՇԺԸ

Թող Քեզ մերձենան իմ խնդրուածքները, Տէ՛ր
ըստ Քո խօսքի իմաստո՞ւն դարձրու ինձ:
Թող Քո առջեւ մտնեն իմ աղօթները, Տէ՛ր, եւ Քո
խօսքով ձրկի՛ր ինձ:
Թող իմ շուրբերը երգեն Քո օրհնութիւնը, երբ
սովորեցնես ինձ Քո արդարութիւնը:
Թող իմ լեզուն խօսի Քո խօսքերը, քանզի Քո
բոլոր պատուիրաններն արդարութեամբ են:
Թող Քո ձեռքը փրկի ինձ, քանզի Քո
պատուիրաններն ընտրեցի:
Քո ձրկութիւնը ցանկացայ, Տէ՛ր, եւ Քո օրէնքներն
իմ խօսքերն են:
Թող ապրի իմ անձը, օրինի Քեզ, եւ Քո
օրէնքենրը կօգնեն ինձ:
Մողորուեցի ես կորսուած ոչխարի պէս, փնտրի՛ր
Քո ծառային, քանզի չմոռացայ ես Քո
պատուիրանները:
Փա՜ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հօգուն այժմ եւ
մջշտ եւ յալիտեան յալիտենից. ամէն:

ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱԽՈՐՉԻ ԱՂՕԹՔԸ

Փրկի՛չ աշխարհի Քրիստոս, աղաչում եմ Քեզ, նայի՛ր ինձ եւ ողորմի՛ր ինձ, ձրկի՛ր ինձ իմ բազում
անօրէնութիւններից, քանզի անազեցի բոլոր բարիքները, որ շնորհեցիր ինձ իմ մանկութիւնից ի վեր: Ինձ՝
տիմարիս, տղէտիս եւ յիմարիս, դարձեցիր գիտութեամբ լի անօք, Քո շնորհն առատացաւ իմ մէջ եւ
յագեցրեց իմ քաղցու որ զովացրեց իմ ծարաւը, լուսաւորեց իմ խաւարած միտքը, բափառումներից հաւաքեց
իմ խորհուրդները եւ լցրեց իմ սիրտը: Այժմ երկրպագում եւ աղաչում եմ, ծունկի զալչս եւ հայցում վկայելով
Քո բարերարութեան մասին. կատարի՛ր ինձ համար Քո շնորհի խոստումը եւ պահի՛ր այն Քո զանձի մէջ,
որպէսզի դարձեալ տաս ինձ այն Օրը:

Մի՛ բարկանա ինձ վրայ, Մարդասէ՛ր, քանզի չեմ դիմանում Քո սպառնալիքներին: Ուստի թախանձելով
աղաչում եմ, քանզի չափից առաւել առատացաւ [շնորհն] իմ մէջ, քանի որ լեզուն տկարացաւ՝
չկարողանալով խօսել Քո շնորհի մասին: Սարսափեց նաեւ իմ միտքը՝ չտանելով [ճրա]
ալիքներիքազմութիւնը:

Օրինուած Հօրդ կերպարանք եւ ճառագայր, դադարեցրու դէպի ինձ [եկող] շնորհի հոսանքները, քանզի
իշխակը բորբոքուած հոր բոցակիզում են իմ երիկամներն ու սիրտը: Յնտոյ այնտեղ դարձեալ պարգեւի՛ր ինձ
այն եւ պահի՛ր ինձ Քո արքայութեան մէջ, մի՛ յիշիր իմ անօրէնութիւնները, յանդնում եմ հայցել՝ տո՛ր ինձ իմ
խնդրածները, եւ Յայտնութեան Օրն իմ օրեւանը բող օրինուի Քո Հօր կողմից: Շնորհի՛ր ինձ, Քրիստոս, իմ
հայցուածերը, քանզի միայն Դու ես ինձ կեանք տուողը: Եւ Քեզ փա՜ռ որ յալիտեան յալիտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ԲԱՆ ԶԹ

Աստուած եւ Տէ՛ր, կեսնը եւ արարի՛չ, ողորմա՛ծ, զբա՛ծ, լո՛յս, երկայնամի՛տ, անոխակա՛լ, մարդասէ՛ր,
ամենազուր, պարգեւատո՞ւ, փրկի՛չ, օրինեա՛լ, բարեբանեա՛լ, դարա՞ն ամրութեան, պատսպարա՞ն
վստահութեան, բարուի ն աննենզ, ճառագայր անխաւար, քայի՛չ մեղքերի, բուժի՛չ վէրքերի,
անհասանելիների հնա՛րք, անմատչելիներին՝ մերձաւո՞ր, անյուսութեան ելք, անունի խոստովանուած՝
Աստուծոյ Որդի. Եւ Քեզ հետ հզօր եւ ահաւոր Հօրդ եւ Քեզ հետ երկրպագելի ամենակալ Հոգուդ փա՜ռ որ եւ
պաշտամունք զոհաբանութեան յալիտեանս. ամէն:

Ս. ՆԵՐՍԵՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

Աղօթք՝ Քրիստոսին հաւատացող իրաքանչիւր անձի

Ա

Հաւատքով խոստուանում եւ երկրպագում եմ Քեզ, Հայր եւ Որդի՛ եւ Սուրբ Հոգի, անեղ եւ անմահ քննոթիւն, հրեշտակների եւ մարդկանց եւ բոլոր եղածների՛ Արարիչ, ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Բ

Հաւատքով խոստուանում եւ երկրպագում եմ Քեզ, անքաժանելի լոյս, միասնական Սուրբ Երրորդութիւն եւ Մի Աստուածութիւն, արարի՛չ լոյսի եւ հալածի՛չ խաւարի, հալածի՛ր իմ հոգուց մեղքերի եւ անգիտութեան խաւարը եւ լուսաւորի՛ր իմ միտքը այս ժամին՝ աղօթելու Քեզ հաճոյ եւ ընդունելու Քեզանից իմ խնդրուածքները. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Գ

Հայր երկնաւոր, Աստուա՛ծ ճշմարիտ, որ առաքեցիր Քո սիրելի Որդուն մոլորուած ոչխարիս փնտրելու համար, մեղա՛յ երկնքի եւ Քո առաջ, ընդունի՛ր ինձ իփչպէս անառակ որդուն եւ հազգրո՛ ինձ առաջին պատմուչանը, որից մերկացայ մեղքով. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Դ

Որդի՛ Աստուծոյ, Աստուա՛ծ ճշմարիտ, որ իջար հայրական ծոցից եւ մարմին առար սուրբ Կոյս Մարիամից մեր փրկութեան համար, խաչուեցիր, քաղուեցիր եւ յարութիւն առար մեռներից եւ փառքով համբարձուեցիր առ Հայր, մեղա՛յ երկնքի եւ Քո առաջ, յիշի՛ր ինձ, ինչպէս աւազակին, երբ գաս Քո արքայութեամբ. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Ե

Հոգի՛ Աստուծոյ, Աստուա՛ծ ճշմարիտ, որ իջար Յորդանան եւ Վերնատուն եւ լուսաւորեցիր ինձ սուրբ Աւազանի մկրտութեամբ, մեղա՛յ երկնքի եւ Քո առաջ, մաքրի՛ր ինձ վերստին Քո աստուածային հրով, իփչպէս հրեղէն լեզուներով՝ սուրբ առաքեալներին. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Զ

Անեղ քննոթիւն, մեղա՛յ Քեզ իմ մտքո, հոգով եւ մարմնով, յանուն Քո սուրբ անուան մի՛ յիշիր իմ նախկին մեղքերը. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Է

Ամէն ինչ տեսնո՞ղ, մեղա՛յ Քեզ խորհրդով, խօսքով եւ գործով, զնջի՛ր ձեռագիրն իմ յանցանքների եւ գրի՛ր իմ անունը Կեանքի Գրքում. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Ը

Գաղտնիքներ քննող, մեղա՛յ Քեզ կամայ եւ ակսամայ, գիտութեամբ եւ անգիտութեամբ, բողոքի՛ն շնորհի մեղաւորիս, քանզի սուրբ Աւազանի ծնունդից մինչեւ այսօր մեղանչել եմ Աստուածութեանդ առաջ իմ զգայարաններով եւ մարմնիս բոլոր անդամներով. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Թ

Ամենախնամ Տէր, իմ աչքերին պահապա՛ն դիր Քո սուրբ երկիւղը՝ այլեւս անպատկառ չնայելու, եւ ականջներիս՝ շախորթելու լսել չար խօսքեր, եւ բերանիս՝ սուս շխոսելու, եւ սրտիս՝ չար շպորհելու, եւ ձեռքերիս՝ անիրաւութիւն չգործելու, եւ ոտքերիս՝ անօրինութեան ճանապարհով չգնալու, այլ ուղղի՛ր սրանց շարժումը՝ մշշտ լինելու ըստ Քո պատուիրանների. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Ժ

Հո՛ր կենդանի Քրիստոս, Քո սիրոյ հուրը, որ զցեցիր երկրի վրայ, բորբոքի՛ր իմ անձում, որպէս այրի իմ հոգու ախտերը եւ սրբի իմ մտքի խիդը եւ մաքրի իմ մարմնի մեղքերը եւ վասի Քո գիտութեան լոյսն իմ սրտում. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԱ

Հօր իմաստութիւն Յջուու, տուր ինձ իմաստութիւնը՝ ամէն ժամ Քո առջեւ բարին խորհելու, խօսելու և գործելու, եւ փրկի՛ր ինձ չար խորհուրդներից, խօսքերից և գործերից. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԲ

Բարիք կամեցող Տեր կամարար, մի՛ թող ինձ իմ անձի կամքով զնալ, այլ առաջնորդի՛ր ինձ մշշտ լինել ըստ Քո բարեսէր կամքի. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԳ

Արքայ Երկնաւոր, տուր ինձ Քո արքայութիւնը, որ խոստացար Քո սիրելիներին, եւ զօրացրու իմ սիրտը՝ ատելու մեղքը եւ միայն Քեզ սիրելու եւ Քո կամքը կատարելու. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԴ

Խնամո՞ղ արարածների, պահի՛ր Քո Խաչի նշանով իմ հոգին եւ մարմինը մեղքերի պատրանքներից, դեւերի փորձութիւններից, անջրաւ մարդկանցից եւ հոգու եւ մարմնի բոլոր վտանգներից. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԵ

Պահապա՞ն ամենայնի Քրիստոս, Քո աջը թող հովանի լինի ինձ վրայ ցերեկ եւ գիշեր, տանը նստելիս, ճանապարհ զնալիս, ննջելիս եւ արքնանալիս, որպէսզի երբէք չսասանուեմ. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԶ

Աստուած իմ, որ բացում ես ծեռքերու եւ լցնում բոլոր արարածներիդ Քո ողորմութեամբ, Քեզ եմ յանձնում իմ անձը. Դու՛ հոգա եւ պատրաստիր իմ հոգու եւ մարմնի կարիքները այսուհետեւ մինչեւ յախտեան. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԷ

Սոլորեալներին դարձի՛ բերող, ե՛տ դարձրու ինձ իմ չար սովորութիւններից բարի սովորութեան եւ բեւեռի՛ր իմ հոգում մահուան սուկալի օրը եւ գեհենի երկիւլը եւ արքայութեան սերը, որպէսզի զոշամ մեղքերս եւ գործեմ արդարութիւն. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԸ

Անմահութեան աղբիւն, բխեցրու իմ սրտից ապաշխարութեան արտասուրներ, իֆչայս պոռնիկին, որպէսզի լուանամ իմ հոգու մեղքերն աշխարհից ելնելուց առաջ. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԺԹ

Պարզեւի՛չ ողորմութեան, պարզեւի՛ր ինձ ուղարկած հաւատքով եւ բարի գործով եւ Քո սուրբ Մարմնի եւ Արեան հաղորդութեամբ գալ Քեզ մօս. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Ի

Բարերա՛ր Տեր, ինձ բարի հրեշտակի՛ յանձնիր՝ իմ հոգին քաղցրութեամբ աւանդելու համար եւ ախոռով անցկացնելու դեւերի չարիքից, որոնք երկնքի ներոյ են. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԻԱ

Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորի՛ր իմ հոգուն կոչման օրը ուրածութեամբ տեսնել Քո փառքի լոյսը եւ բարիքների յոյսով հանգչել արդարների օրեւաններում մինչեւ Քո գալստեան մեծ Օրը. եւ ողորմի՛ր Քո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

ԻԲ

Արդա՛ր Դատաւոր, եքը գաս Հօր փառքով՝ դատելու կենդանիներին եւ մեռեալներին, մի՛ մտնիր դատաստանի մէջ Զո ծառայի հետ, այլ փրկիր ինձ յախտենական հրից եւ լսեի՛ արա ինձ արդարների երանաւետ կանչը դէպի երկնքի արքայութիւնդ. եւ ողորմիր Զո արարածներին եւ ինձ՝ մազմամեղիս:

Ի՞Չ

Ամէնողո՛ր Տէր, ողորմիր բոլոր Զեզ հաւատացողներին, իւրայիններին եւ օտարներին, ծանօթներին եւ անձանօթներին, կենդանիներին եւ մեռեալներին. թողութիւն շնորհիր նաեւ իմ թշնամիներին եւ ատողներին ինձ դէմ [գործած] յանցանքների համար եւ ե՛տ դարձրու նրանց չարիքից, որ պահում են իմ դէմ, որպէսզի արժանի լինեն Զո ողորմութեանը. եւ ողորմիր Զո արարածներին եւ ինձ՝ բազմամեղիս:

Ա՞՛Յ

Փառաւորեա՛լ Տէր, ընդունի՛ր Զո ծառայի աղաչանքները եւ ի քարի՛ կատարիր իմ խնդրուածքները՝ քարեխօսութեամբ սրբուի Աստուածածնի եւ Յովիաննէս Սկրոչի եւ սուրբ Ստեճանոս Նախավկայի եւ մեր սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի եւ սուրբ առաքեալների, մարգարէների, վարդապետների, մարտիրոսների, հայրապետների, ճգնաւորների, կոյսերի, միանձանց եւ Զո բոլոր երկնաւոր եւ երկրաւոր սուրբերի. եւ Զեզ՝ անբաժանելի Սուրբ Երրորդութեանդ, փա՛ռ եւ երկրապագութիւն յախտեանս յախտենից. ամէն:

ՀԱԲԱՋԻ ԵՒ ԶԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՔՆԵՐ

ՍԱՂՄՈՍ ՃԹ

Ասաց Տէրն իմ Տիրոջը. «Նստիր Իմ աջ կողմում,
մինչեւ Զո թշնամիներին Զո ոտքերին
պատուանդամ դնեմ»:

Զօրութեան գաւազն կուղարկի քեզ Տէրը
Սինից, եւ կտիրես Դու Զո թշնամիների մէջ:
Զօրութեան օրերի սկիզբը Զեզ հետ է, Զո
սուրբերի վայելչութեան մեջ, նախքան արուսեակը՝
արգանդից ծնեցի Զեզ:

Երդուեց Տէրը եւ այլեւ ճպիտի գոջայ. Դու՛ ես քահանայ յախտեան՝
ըստ Սելքիսեղեկի կարգի, եւ Տէրը Զո աջ կողմում է:

Քարկութեան օրը կխորտակի թագաւորներին,
կդատի հեթանոսներին եւ բազում հարուածներ
կտայ եւ կխորտակի շատերին երկրի վրայ:
Առուից կխմի ճանապաշտին, դրա համար եւ
կբարձրացնի գլուխը:
Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սորք Հոգուն այժմ եւ
մջշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ՔԱՅՆ ԺԳ

Ա

Աստուած բարերար, հզօ՞ր, ահաւո՞ր, Հա՛յր բարի ողորմութեան շնորհի, Մեծիդ անունն անգամ գրութիւն եւ ընտանութիւն է աւետարանում, քա՛նցր՝ դժնիների եւ ապերախտների հանդէպ: Զեզ հետ Որդիդ էլ նման է Զեզ, [ձեռքիդ] պէս [Նրա] ձեռքն էօրեղ՝ անժամանակ տէրութեամբ ահեղ, Զեզ հետ աարձագուշելով փառաւորուած: Նաև՝ Սորք Հոգիդ ճշմարտութեան, բխելով Զեզանից անսպասորէն, որպէս գոյի կատարեալ իսկութիւն եւ մշտնշենաւոր էութիւն, ըստ ամենայնի Զեզ է հաւասար եւ իշխանութեամբ փառակից՝ Որդուլ:

Երբեակ Անձնաւորութիւն՝ համակ անքնին, որույն զատմամբ առանձնացուած դէմքերով, բայց միաւորուած համագուգութեամբ, նոյնագոյ բնութեամբ տիրապէս, անշփոր եւ անանջրպէտ՝ մի կամքով եւ կցորդութեամբ: Ոչ մէկը միւսից մեծ չէ, եւ ոչ էլ մի ակնքարբ՝ միւսից նուազ երբեւիցէ, այլ պատճառ երկնային սիրոյ անստուեր լոյսի՝ յայտնուած մեր մէջ, սրբասացութեան մի պսակով անսկզբնաբար աստուածաբանուած: Քանզի արդարեւ այս վերաձայնեալ խոստվանութիւնը Զո եռաձատ դաւանութեան՝ Պետրոսին հաւատրի վէմ կոչուելու երանութեան արժանացրեց, իսկ մեղքերով դատապարտուածիս անձը Զո բարեհրաման

ակնարկութեամբ, ո՞վ [Դու], որ ձնորում ես զերեալիս, հրաշանորոգ կարդարացնի: Քանզի քէպէտ եւ Զոնն են պարզեները եւ ողորմութիւնները, բայց Դու ոչ այնքան քո պարզեներով, որքան ողորմութեամբ ես հոչակուած, քանզի երկրորդը քո փառքն է աւելացնում, իսկ առաջինը ճգնաւրների գործերն է յայտնում. զի պարզեները վաստակների փոխատրութիւնն են, իսկ ողորմութիւնները՝ բարերարութիւններ մեղուցեալիս:

Բ

Եւ արդ, մարդկային գործերը թող չմրցեն քո շնորհների հետ, Աստուած գրութեանց, թէեւ աւելի վեր լինեն, քան հասարակաց բնութեան օրէնքների ընթացքը, այլ, յաղթող հանդիսանալով քո երկայննմտութիւնը, երկրածինների ընթացքը նուազ թող լինի քո առջեւ: Քանզի եւ նրանք, որ օրէնքների մաքրութեամբ վստահօրէն պարծենում էին, քո արդարութեան ներկան գուշակող լոյսը երբ ծագեց, ամենանուազ անձկութեամբ լրելով արհանարիուած հրեւորինը, եւ աւելի քան տարագիր ողորմելիները՝ մշտապէս մարդասիրութեանկարու եղան: Եւ քանզի ամէն իփչ հնարաւոր է Քեզ, Բարերա՛ր, լսի՛ հեծութիւններիս ձայնի պաղատանքները, որ ուղղում են Քեզ. ոորմի՛ր, փրկի՛ր եւ մարդասիրի՛ր: Զի Զոնն են երկայննմտութիւն, բաղցրութիւն, վկութիւն եւ փառք բոլոր յախտեան ազգերից. ամէն:

Ս. ՆԵՐՍԻ ԾՆՈՐՀԱԼԻ

Աղօթական երգ Սուրբ Երրորդութեանը, նաեւ առանձնակի՛ Երրորդութեան իւրաքանչիւր անձին:

ԱՌԱԽՈՅ ԼՈՒԽՈՅ

Առաւո՛տ լոյսի, արեգակ արդար, ինձ լո՛յս ծագեցրու:

Քիսումն Հօրից, բխի՛ր հոգուս մեջ խօսք՝ Քեզ համելի:

Գանձդ ողորմութեան, ծածկուած գանձդ գտնո՞ղ ինձ արա:

Ողորմութեան դուռը դաւանողիս բա՛ց, դասի՛ր երկնայինների հետ:

Երրեակ Սիութիւն, եղածների՝ խնամող, եւ ի՞նձ ողորմիր:

Զարբնի՛ր, Տէ՛ր՝ օգնելու, արթնացրո՛ւ թմրածիս, որ հրեշտակներին նմանուեմ:

Ե Հայրդ անսկիզբ, Էակցօ Որդի, Է մշշտ Սուրբ Հոգի:

Չնդունի՛ր ինձ, գթա՛ծ, ընդունի՛ր, ողորմա՛ծ, ընդունի՛ր, մարդասէ՛ր:

Թագաւորի փառքի, փողութիւնների տուող, բողութիւնն տուր յանցանքներիւ:

Ժողովո՞ն բարիքների, ժողովիր եւ ի՞նձ ժողովի մեջ անդրանիկների:

Հայցում եմ, Տէ՛ր, Քեզամից՝ մարդասէրիցդ, ինձ բժշկութիւն:

Կեանը եղջր մեռածիս, լոյս՝ խաւարեալիս, փարատիչ՝ ցախս:

Խորհուրդներն իմացող, խաւարիս շնորհի՛ր խորհուրդ լուսաւոր:

Ծնունդ Հօր ծոցի, ստուերով ծածկուածիս ծագեցրո՛ւ լոյսը փառքի:

Կենարա՛ր Փրկիչ, փրկի՛ր մեռեալիս, կանգրեցրո՛ւ գլորուածիս:

Ամրացրո՛ւ հաւատով, հաստատի՛ր յոյսով, հիմնի՛ր սիրով:

Բարձրածայն աղաչում եմ, բազկատարած պաղատում՝ բարեաց պարզեների շնորհի՛ր:

Լոյսի կանթեղովի, ղեկավա՛ր ճարտար, զօրացրո՛ւ բարնուածիս:

Ծառագայեց փառքի, երկինք զնալու չանապա՛րի ցոյց տուր ինձ:

Միածինդ Հօր, հարսանեացդ մաքուր առագա՛ստը մտցրու ինձ:

Յիշի՛ր ինձ, Քրիստոն, երբ ահեղ Օրը զաս փառով:

Նորոգող հնութեանց, նորոգի եւ ինձ, նորոգութեամբ զարդարիր:

Ծնորհատո՛ բարիքների, շնորհի՛ քաւութիւն, շնորհի՛ բողութիւն:

Ուրախացրո՛, Տէ՛ր, ոգոս փրկութեամբ, որի համար սզի մէջ եմ:

Չար մշակողին, նրա չար սերմերի պտուղները չորացրո՛:

Պարզեի՛ բարիքների, ների՛ թիմ պարտքերը:

Զո՞ւր շնորհիր աչքերիս՝ զերմ արտասուր թափելու, զնշելու յանցանքներս:

Սպեղանի գինիդ, արբեցրո՛ ուամկական հոգիս, լոյսի ճամքան ցոյց տուր ինձ:

Մէ՛ր անուն Յջուս, սիրով ո ճնշի՛ սիրտն իմ քարեղին:

Գրութեան համար, ողորմութեան համար վերստի՛ ինձ ապրեցրու:

Տէ՛ր Յջուս Քրիստոս, տենչալուդ տեսքով յագեցրու ինձ:

Վարդապետ երկնաւոր, աշակերտներիս ժողովի՛ երկնախնների դասի մէջ:

Քո արեան ցողը, Տէ՛ր, ցողիր հոգուս մէջ, որ անձն իմ ցնծայ:

Մեղքերից հիւծուածս հիւծուելով աղաչում եմ բարիք հիւսել ինձ:

Փրկի՛ բոլորի, փութա՝ փրկել ինձ մեղքերի փորձութիւններից:

Քայի՛ յանցանքների, քայի՛ օրինաբանողիս՝ Քեզ փառարանութիւններ երգելու:

Աստուածածնի բարեխօսութեամբ յիշի՛, Տէ՛ր, և ողորմի՛:

ՍԱՐԳԻՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

ԱՂՈԹՔ

Ո՞վ Աստուած եւ Տէր եւՀայր եւ խնամակալ այս բոլոր ստեղծուածների:

Ո՞վ արարիչ, ստեղծիչ եւ պահապան քրիստոնեաներիս, Յջուս Քրիստոս, Հօր Որդի՛ եւ Բա՛ն:

Ո՞վ դատաւոր, այցելու եւ քննիչ եւ հատուցող՝ իրաքանչիւր մտածութեան, խօսքի եւ գործի, Հոգի՛ Աստուած:

Ո՞վ Հայր, Որդի՛ եւ Սո՞ւրբ Հոգի՝ անբաժանելի Երրորդութիւն: Քո ուղղափառ դաւանութեան խոստովանութիւնը, որ աւանդեցիր մեզ, հաստատուն եւ անաղոտո՛ պահիր մեր մէջ: Ո՛չ այնպէս, իֆչպէս մենք հասկանում եւ խօսում մեր աղքատամիտ խօսքերով, այլ իֆչպէս որ ՚Նո՞ւ գիտես Ըստ անձառելի եւ խորին իմաստութեամբ եւ իֆչպէս որ կաս Ըստ անփոփիտելի բնութեամբ, նոյնը մատակարարի՛ եւ ճանաչեցրու մեզ: Եւ նոյնով բաց մեր բերանները՝ [հաւատքի] խոստովանութեան: Քանզի մենք մեր իմացութեամբ Ըստ արարածների եսիններին իսկ չենք կարող խկապէս ճանաչել, ուր մնաց թէ՝ արարածների Արարչի: Քանզի որքան էլ երբեւ ասում ենք Ըստ մասին, խօսում ենք Ըստ շորջ եւ ոչք ճառում Ըստ էութեամբ իմացուների մասին, անգիտութեամբ զառանցում ենք իֆչ-որ բան կամ յանցում՝ մարդ լինելով եւ դիրազայք՝ խօսքերում, ՚Նո՞ւ, որպէս մարդասէր եւ ներող, գքա՞ եւ ների՛ մեզ: Եւ որպէս ամուր դրու դի՞ր մեր շորքերին Ըստ ճշմարտութիւնը, որպէսզի երբեք շրացենք այն առանց Ըստ կամքի հաճութեան: Եւ Ըստ այս Եկեղեցու բոլոր[անդամների] հովիւների եւ հօսի ընդհանուր ամբողջութիւնը խնամի՛ մարմնի մէջ եւ պահի՛ [նրանց] ուղղաձառ խոստովանութեամբ՝ ըստ առաքելական աւանդութիւնների, մինչեւ Ըստ յաջորդ զալուստը երկնքից: Եւ այսինք նորոգի՛ մեր խոնարհութեան մարմնն ըստ Ըստ անեղծ փառքի, Քրիստոս Աստուած մեր: Եւ Քեզ Հօր եւ Ամենասուրբ Հոգուդ հետ փա՛ռք, իշխանութիւն եւ արքայութիւն եւ երկրագործիւն համայն արարածների կողմից այժմ եւ անվախճան յախտեաններում եւ յախտեանս հախտենից. ամէն:

ՍԱՐԳՈՍ ՃԾ

Օրինեցէք Աստծուն Իր սրբարանում, օրինեցէք
Նրան Իր զօրութեան հաստատութեան մէջ:
Օրինեցէք Նրան Իր զօրութեան մէջ, օրնեցէք
Նրան Իր անշափ մեծութեան մէջ:
Օրինեցէք Նրան օրինութեան երգով, օրինեցէք
Նրան սաղմոսներով եւ օրինութեամբ:
Օրինեցէք Նրան ցնծութեամբ, գովեցէք Նրան
ուրածութեամբ:
Օրինեցէք Նրան քաղցր խօսքերով, օրինեցէք
Նրան բարբառով լսէի:
Օրնեցէք Նրան գոհութեան երգով, բոլոր
հոգիներդ, օրինեցէք Շիրոջ:
Փառ Հօրդ եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ
մջշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ա. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ԲԱՆ ԽԴ

Ա

Աստուած անսահման, անբացտրելի հարազատ ծնունդ Աստուծայ, Արարի՛ բոլոր արարածների, Քրիստոն քազաւոր, լոյս՝ մքնած սրտերի խաւարի մէջ, մեզ հետ՝ կատարելապէս եւ Առաջիշտ հետ՝ խկութեամբ, որ մեր [բնութեամբ] Քոնն ես ծանուցում հրաշապէս: Օրինեալ է Հայրդ երկնաւոր եւ անձառ, որ առաքեց Քեզ ի վերուստ, Ում փառակից ես արարչութեամբ. տպագիր գերուս փրկութեան համար Նա այնքան հոգուց, որ մինչեւ անգամ Քեզ մատնեց մարդկանց: Իսկ Դու, կարող լինելով առանց վշտի աւարտել տնօրինութեան խորհուրդը, հաճեցար մահուան բաժակն ըմպել մեղապարտիս հետ՝ անքերի մարդկութեամբ եւ անպակաս Աստուածութեամբ: Եւ Հոգի Սուրբ կենդանարար, իփչակս որ՝ Քեզ, այֆակս եւ իսկակից է Հօրդ եւ էութեամբ համապատի՝ Ծնողի եւ Ծնուածիդ: Մի Երրորդութիւն կատարեալ՝ հատուածների չքածանուող Երեք Դեմքերով, անսկիզբ եւ անժամանակ, բացարձակ բարերար, համայն կենդանարար, բոլորի խաղաղարար, ստեղծիչ գոյութեանց եւ յօրինող ամենայնի, անքակտելիօրէն եւ մի բնութեամբ փառաւորուած:

Բ

Իսկ եթէ գքած երկնաւոր Հայրը հզօր՝ մէկն Էութիւնից, մահապարտիս յանցանքների համար զոհաբերեց Իր անքնին ծոցի միակ Ծնունդը՝ շխնայելով իրեն համապատահի սիրելի Որդուն, այլ կամովին նուիրեց Նրան մահուան գենքերով շարչարողներին՝ ըստ Զաքարիայի մարգարեւթեան, թէ՝ «Պիտի ելնի սուրբ Հոգուի վրայ, եւ պիտի զարկուի ինքը Հօտապետը, եւ ոչխարների հօտը պիտի ցրուի», իփչակս նախագրողի նուրբ օրինակը եւ խորանի ոխտը եւ սպանիլի արեան նուիրումը եւ արքահամեան պատարագի խորհուրդի օրինակը, որոնք նախապէս նկարագրեցինք թշուախի փրկութիւնը՝ Կեցուցիշտ կամքով. Եւարդ, իփչո՞ւ ես տրտուում, անձ իմ, որ քո ինքնազործ հակամիտութիւնների պատճառով եւ կործանուել եւ ոչ՝ Աստուծոյ կամ հեցողութեամբ. կամ ինչո՞ւ ես խորվում ինձ՝ մտատանջունով սատանայական յուսահատութեամբ: Յուսա՝ առ Աստուած եւ խոստվանիծը Նրան, եւ Նա քեզ համար կիոգայ՝ ըստ դաւեան սաղմոսի եւ մարգարէի կենսախրախոյս խօսքի:

Գ

Իսկ Ստեղծողի խնամարկութեան շափն աւելի վեր է, քան իրեշտակների եւ մարդկանց մտքի կշռութեան սահմանը, եւ թէ թիր անգամ կրկնուի, դարձեալ չի չածուի, զի Անրովանդակելիի բարերարութիւնն էլ անձառելի է: Քանզի Նա՝ Աւել՝ օրինեալ համագոյական Երրորդութիւնից, առաքեց Սիսին օրինարանուած, իսկ Նա մեռաւ ի հաճութիւն Իր Առաջի կամքի: Եւ Սիսն ահեղ, երկուս հաւանութեամբ բարեխօսում է մեծաջան բաղանքով: Եւ իփչակս հոգին՝ կենդանութեան, խօսք՝ բանականութեան, պայծառութիւնը՝ փառքի, եւ կերպարը էութեան համար է, այս օրինակով ել Նրանց համարաի միակամութիւնը՝ միեւնույն բարին ներգործելու: Փոյք՝ ապրեցնելու, սրափ՝ ողորմելու, պատրաստ՝ օգնութեան ձեռք կարկանդու եւ փրկելու, առատութեամբ՝ յորդ, շատութեամբ՝ զեղուն, անբաւութեամբ՝ լի, աննուազութեամբ՝ ձարբամ, ներողանտութեամբ՝ ճոխ եւ անհասութեամբ՝ բարձրեալ. Մի կատարեալ Երրորդութիւն Երեք Անձերից՝ օրինեալ յախտեանս յախտենից. ամէն:

ՆԵՐՍԵՍ ԼԱՍԹԲՐՈՆԱՑԻ

Աղօքք Միածին Որդուն

Այլ ամէն կողմից տարակուսանքներով շրջապատուած՝ սրտով պղծուածներս եւ ունկնդրութեան

կարօտեալներս Զեզ ենք նայում, մեր տկար բնութիւնը կրած քահանայապէտդ Յիսուս: Ո՞վ Դու, որ մեզ համար մեղապարտ եղար, որպէսզի մենք Զեզանով արդարանանք: Ո՞վ Դու, որ մեզ համար հաց եղար, որպէսզի մենք Զեզանով երկնարքներ լինենք: Ո՞վ Դու, որ մեզ համար հաց եղար, որպէսզի մենք Զեզանով ամենայն սրտի սրբարար կերակոր: Մատուակի՛ր Զո Արեան անմեղ վտակը՝ կարեցնելով ի յագուրդ անմեղութեան մարդկանց որդիների: Սեկնի՛ր աշխարհի ծովում քաղուածներիս Զո փրկական խաչը՝ առ Զեզ վեր հանող: Կարօտեցինք շնորհի, սփոխի՛ր, լրուած մնացինք գործերից, քայ՛ր, խարխսափում ենք խաւարում, ճառագայթի՛ր, ընկանք հաւատից, հաստատի՛ր: Դու ես յոյս, Դու ես կեանք, Դու ես քառութիւն, Դու ի ինքն իսկ ամճահութիւն: Զեզ են սպասում Զո շնորհներին ապահնողներին, Զեզանից փրկութիւն ստանալու են կարօտ Զո Մարմնին խառնուածները, Զեզ ունի որպէս քահից քահանայ Զո Արեամբ զնուած Զո հօտը: Նայի՛ր ամենքին, սփոխի՛ր մեր տարակուսանքները Զո չարչարանքներով, հանդարտեցրու մեր խոռվութիւնը Զո խաղաղութեամբ, հանգստացրու մեր հոգնութիւնը Զո օրեւաններում, ուր Դու զնացիր, ո՞վ Տէր, եւ խոստացար: Արժանացրու իրայիններիդ փառաւորել Զեզ այդտեղ Հօր եւ Սուրբ Հոգու հետ յախտեանս. ամէն:

Աղօթք Սուրբ Հոգի Աստծուն

Ո՞վ տէր եւ դաստիարակ՝ հեզ եւ խնամող, Աստուած իմ Հոգի, Փշի՛ր իմ խորհուրդների մըրկուած ծովի վրայ շնորհիդ սփրը, որով խաղաղում է [այս]: Եւ ինչպէս Զո երախտիքով միշտ Զեզ գովելու պարտական ունեցար ինձ, եւ այժմ լցրու իմ բերանն օրինութեամբ: Տէ՛ր ցնածալի: Թէալէտ եւ անարժան տաճար եմ Զո բնակութեան համար, սակայն Դու, առատածեն, միայն Զո ձայնի հնչման գործի՛ք դարձրու եւ, Զո անճառ խորհրդի տարփալի հանճարը բացելով, փայլեցրու այն փնտրողների առաջ ի փառս Զո մեծ անուան պատուի, Սուրբ սիրելի, եւ ի կշտամբանս ինձ՝ բերանիս խօսքը Ժխտող ծխտող ծառայիս:

ՍԱՂՄՈՍՔ

Տէ՛ր, Տէ՛ր մեր, ի՞նչ սքանչելի է Զո անունն ամբողջ երկրի վրայ:

Բարձրացաւ Զո մեծ վայելչութիւնը երկնքից էլ վեր.

մանուկների եւ ստնուների բերանից օրինութիւն կատարեցիր:

Զո թշնամիների համար, Տէ՛ր, որպէսզի վերացուի

թշնամին եւ հակառակորդը:

Տեսնում եմ երկինքը՝ Զո մատների գործը, լուսինն

ու աստղերը, որոնք Դու հաստատեցիր:

Ո՞վ է մարդը, որ յիշում ես Դու նրան. կամ մարդու որդին, ում այցելում ես Դու:

Զո հրեշտակներից փոքր-ինչ ցածր ստեղծեցիր

նրան, փառքով եւ պատուվ պսակեցիր նրան եւ

կարգեցիր նրան Զո բոլոր ձեռակերտների վրայ:

Ամէն ինչ դրեցիր նրան ուոքերի տակ՝ խաշն ու

արջառը եւ ամէն ինչ:

Նաեւ՝ վայրի անասունները, երկնքի բռչունները,

ծովի ձկները, որոնք շրջում են ծովի շափուներով:

Տէ՛ր, Տէ՛ր մեր, ի՞նչ սքանչելի է Զո անունն ամբողջ

երկրի վրայ:

Փա՞ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ

միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ԲԱՆ ԼԴ

Սուրբ Հոգուն

Աղաչում եմ ամենազօր Հոգուդ անփոխելի տերութեանը, առաքի՛ր ցողը Զո քաղցրութեան եւ քարեգործի՛ր հոգուս եւ զգայութեան վրայ իշխող [մտքիս] մեջ՝ Զո քազմապարզելու ողորմութեան ամենալից շնորհներով: Եւ երկի՛ր կարցրացած մարմնելէն սրտիս բանական անդաստանը, որ կարող լինի պտղաբերելու սերնդ հոգեւոր: Խոստովանում ենք՝ Զո ամէնիմասս էութեամբ է, որ ծաղկում եւ աճում են մեր մէջ պարզեները բոլոր: Դու ես ձեռնադրում առաքեալներին, լցնում մարզարէներին, ուսուցնում վարդապետներին, խօսեցնում համրերին եւ բացում խովերի ականջները փակ, ինչպէս ազգակիցը Զո, Էակիցը Հօր՝ անդրանիկ Որդին, Զո գործակցութեամբ իրագործելով այս բոլորը, Զեզ Հօր իսկութեան հաւասարակից Աստուած հոչակեց: Շնորհի՛ր եւ ինձ՝ մեղաւորիս, համարձակութեամբ խօսել կենդանարար խորհուրդն աւետեաց Աւետարանիդ, արագաքրիչ մտքի ընթացքով հետեւել քոյաշունչ Կտակարանների անհուն ասպարեզներին: Եւ եր փորձեմ ճառել խօսքի մեկնութեան մասին, բող նախաժամանի առ ինձ գրութիւնը Զո՝ իր ժամանակին խօսելով իմ մէջ արժանին, պիտանին եւ Զեզ հաճելին՝ ի փառս եւ ի գովեստ Զո

Աստուածութեան եւ ի կատարեալ շինութիւն Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ: Կարկարի՛ ինձ ամենամերձ աջդ եւ գօրացրո՛ ինձ գքութեանդ շնորհներով, փարատի՛ իմ մտքից մոռացութեան մթին մէզը, ցրելով նրա հետ խաւարը մեղքի, որպէսզի խորհուրդների արքութեամբ այս երկրաւոր կենցաղից ի վեր բարձրանամ: Լուսաւորի՛ Վերստին իմ մէջ, Հզօր աստուածզիսութեան հրաշքի ծագումն անստուեր, որպէսզի արժանի լինեմ ուսանելու ու ուսուցանելու՝ որպէս բարի օրինակ աստուածաւը լսողներին: Եւ Զեզ ամենայն փա՛ռք ամէն ինչում ամենակալ Հօր եւ միաձին, բարերար Որդու հետ այժմ եւ անվախճան յախտեաններում. ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺՔ

Օրինեցե՛ք, մանուկնե՛ր, Տիրոջ եւ օրինեցե՛ք Տիրոջ անունը:

Թող օրինեալ լինի Տիրոջ անունը այսուհետեւ մինչեւ յախտեան:

Արեւելից մինչեւ արեւմուտք օրինեալ է Տիրոջ անունը:

Բարձր է Տէրը բոլոր աղքերի համար, եւ երկնքում է Նրա փառքը:

Ո՞վ է մեր Տէր Աստուծոյ պէս բարձրունքներում

բնակում եւ ներքեւիններին տեսնում երկնքում եւ

երկրի վրայ:

Վեր է հանում աղբատներին երկրից եւ
տառապեալներին բարձրացնում մոխրներից:

Նստեցնում է նրանց որպէս իշխաններ Իր

ժողովրդի իշխանների հետ:

Ամուլին ուրախ նորով բնակեցնում է տանը
որդիներով ուրախացող մօր պէս:

Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ
միշտ եւ յախտեան յիշտենից. ամէն:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՍԱՐԿԱԽԱԳ

Աղօթք Հայր Աստծուն

Առա՛ն՝ բարիքների բոլոր պարգևներում, աղքատներին հարստացնո՞ն, էապէս եւ միշտ՝ բարի՛, Հա՛յր մեր Տէ՛ր Յիսոս Քրիստոսի, Որի միջոցով փրկեցիր Աղամի կորուսեալ ծնունդներին եւ Վերստին կանգնեցրեցիր [նրաց] կեանքից ընկածներին, որոնց Նրա ձեռքով ստեղծեցիր Ըստ պատկերով, եւ Ըստ ծառաների կեանքի նենազին՝ խորանանկին՝ բանսարկութեան մէջ եւ այն ամենում, ինչ Զեզ հաճելի չէ, ցածրացնելով զցեցիր իշխանութիւնից Ըստ Քրիստոսի շարչարանքներով եւ նրանց յաղքահարուածներին հանեցիր նրա գլխից վեր: Քաղցրութեամբ հայի՛ Ըստ անայիտան ծառային եւ մի՛ թոյլ տուր ինձ հակառակ կանգնել չար զազանին:

Մանուկ եմ ես եւ արհամարյուած, ամենակատար զօրութիւնն եւ անսկիզբ էուրի՛նս, եղի՛ ինձ ամրութիւն եւ ծածկ նրա պատերազմներում, Հա՛յր որբերի, խնայի՛ իմ նարմնի եւ մտքերի՝ տարիքիս պատճառով անկատարութիւնը. Երկնչում եմ այն կանակոր եւ թունայից օծից, գոյց ընկնեմ դիրազայր բնութեանս, տարիքիս անկատարութեան եւ մտքերիս խակութեան պատճառով՝ նրա ժանիքների խածնամբ: Փրկի՛ ինձ, Տէ՛ր՝ Ըստ զօրութեան անյաղբեկի ահը զցելով նրա վրայ, եւ տո՛ր ինձ մարմնի ողջութիւն, իոզու արիութիւն, խառնուածի հաստատութիւն, քո բարեսէր կաճին հաճելի կեանք: Զինի՛ ինձ բոլոր զգուշական սպառազէններով ընդդէմ չար պատերազմողի, ինչպէս Ըստ Դաւիթ ծառային՝ Գողիաթի դէմ, հանի՛ ինձ անզիսութեան տառապանքների զրից, որ չկայ Ըստ կեցուցիչ սիրոյ քաղցր ու ամէնախորժ ջուրը, ինչպէս մահուան զրից եւ կապանքների տնից հանեցիր Յովսէփին [եւ նստեցրեցիր] բազաւորական արողին:

Պարզեւի՛ ինձ Զեզ սիրելի իմաստութիւնն ու հանճարը՝ զնալու Ըստ առջեւ անմոլար ճանապարհով եւ մտքի անսայրա ոսորերով, որ տուեցիր Ըստ Հոգին մանուկ Դանիէլին՝ ի պատի նրա եւ ի կշտամբան մոլորուած ու մոլեզին ծերերի վաւաշութեան: Առաքի՛ ինձ, Հա՛յր, քաջալերութիւն Ըստ բարձրունքներից եւ աներդկիլութեան զօրութիւն այն ամենքի հանդէա, ովքեր հակառակ են կանգնած Ըստ հրամաններին, որպէսզի շխարուն այս սնոսի կենցաղից, որը տվոր է գողանալ անհաստատ եւ դիրաշարժ մտքերն ու հեռացնել Քեզանից՝ կարծել տալով եղածնելիններին, որպէս թէ կայուն են եւ անշարժելի: Որ զօրացրեցիր Անանիայի մանկանց՝ ընդիմանալու բռնաւորական հրամաններին եւ ընտրելու մահուան ծանրութիւնը՝ խիստ կապանքներով սաստիկ բռնբորուած հրում, որպէսզի Զեզ անհաճոյ որեւէ բան չերեւայ նրանցում, եւ որպէսզի չիեռանան Ըստ սիրուց, որ անձանելի գանձ է եւ յախտենական հարստութիւն: Քարձրացրո՛ երկրից իմ մտքերը եւ հեռացրո՛ իմ հոգուց նրա բաղձանքը քոյ խաւարին իմ մտքի աշքերը սրա սիրոյ պատկերին [նայելիս], որ Ըստ պարզեւով միայն Զեզ տեսնեմ աշքերիս կորովութեամբ, լոյսդ անհմանալի, Քեզանով ցնծամ անտխուր եւ անլուծանելի ուրախութեամբ:

Մանկութիւնն իմ Քեզանով եւ ի սէր Զեզ անցկացուի, իմ երիտասարդութիւնը Քեզանով փառաւորուի, իմ ծերութիւնը Քեզանով բարեբեր լինի, իմ մահը Քեզանով կենդանանայ, եւ Դո՛ն լինես իմ ողջ կեանքի մատակարարն ու վայելչապէս կարգաւորողը: Տես մարդասէ՛ր, անձիս պաղատանքները, լսի՛ աղօքքները՝ իմ շուրբերից, պարզեւի՛ ինձ իմ խնդրածքները, ունայն մի՛ արձակիր ինձ Քեզանից, Թագաւոր առատապարզեւ, զարդարի՛ իմ անզարդութիւնն այս աղօքքների կատարմամբ, որ, Քեզանից բնաւ չիեռանալով, պաշարուած լինեմ բարիքների ամէն տեսակ պարզեւով, որ Զեզ ատող իմ թշնամիները

տեսնելով՝ կորանալով ամաչեն, եւ ովքեր սիրում են Քեզ, փառաւորուեն Քեզանից, եւ անարգս մեծարուեմ, եւ ես էլ արժանի լինեմ փառաւորելու Քեզ Քո միածին Որդու եւ Սուրբ Հոգու հետ այժմ եւ միշտ եւ յախտենից. ամէն:

Աղօթք Որդուն

Համագոյակ լոյս՝ ճշմարիտ լոյսից, Աստուած՝ Աստծուց, կեանք՝ կեանքից, Բան Հօր եւ Որդի՝ միածին, անժամանակ, անեղ, ամէն ինչի Արարիչ, որ համեցիր լինել մարդու Որդի, եւ Արարիչ՝ մարմնով արարած, Բան՝ մարմին, անեղը՝ եղած, անմահ՝ մահկանացու, մեծ՝ փոքր, եւ հարուստ՝ աղքատ, որ ի սկզբանէ Հօր հետ եւ մշտնչենաւոր էակ՝ մանուկ՝ Կոյսից, իմ մանկութեան կատարիչ ենիր: Քանիզ Դու նաեւ բոլոր իրենց քնութեամբ անկատարների լրացնողն ես Քո զօրութեամբ եւ Արարիչը բոլոր զգալի եւ իմանալի արարածների: Իմաստութիւնն Հօր, տուր ինձ անուանակիր լինել Քո ճշմարիտ իմաստութեամբ եւ հրամայիր իմաստնանալ ինձ եւ, անձառեկի՝ կատարելութիւնն, պահիր ինձ հոգով: Թող նորոգուի, ինչպէս արծոնի, իմ մանկան զօրութիւնը լինելու նոր մարդ Քեզ համար: Եր թոյլ մի՛ ուր իմ մէջ կրուել հնորեան կերպարանքին եւ նմանութեանը՝ առիք տալով իին մարդուն, եւ երէ այն երբեմն ընդունեցի, դո՛ւրս հանիր որպէս սգոյ քուրծ՝ մարդկային ողջ ցեղից: Դաստիարակի՛ իմ մտքերի տղիտութիւնը, ստվորեցրու ինձ Քո հրամաններով շարժուել եւ թոյլ մի՛ տուր այս սխալու եւ դիրայանց հասակիս երեխակայական բարքով, ստահակութեամբ շարժուել, այլ, ըստ Քո աստուածային հեղութեան եւ մեծ ու անհասանելի գրութեան, միշտ թող մերձ լինեն ինձ Քո շնորհների պահպանից զգուշութիւնները Քո ծառայի կենդանի փրկութեան համար: Եւ Քո կամքի քաղցր սիրոյ հաճութեամբ թող հանդարտուեմ հոգու մարտերի բնական ընդդիմութիւններից, նաև հմուտ լինեն պատերազմելիս Քո գիսաւորութեամբ եւ Քո անհերքելի, ամենայաղը զօրութեամբ անվե՛ սպասելով առանց Քո կողմից լրուելու:

Ինձ հետ ենիր, Տէ՛ր իմ, ննջեիս եւ արքնանալիս, տանը նստելիս եւ ճանապարհ գնալիս եւ շնորհիր ինձ կատարել իմ բոլոր զործերը ի փառու Ըու եւ ի հաճութիւն Քեզ: Թող իմ խօսքերը Ըու օրէնքները լինեն, եւ իմ հոգին Քո պատուիրանների շորջ խոկայ, եւ ամէն տեսակ մանկական զուարճութիւնների փոխարեն միայն Քո սէրը բորբոքուի իմ հոգում: Առատապէս պարզեւիր լինձ եւ արտօ՛սր, որ արժանի լինեմ Ըու առջեւ կանգնելու որպէս կատարեալ աղօթք եւ լուսանալու իմ մտքերի աղտեղութիւնը, եւ ինչ յանցանը որ զործեցի զործով՝ Քո պատուիրանները եւ ահաւոր ու սուրբ երկիւղը մոռանալով, լինեմ մաքուր եւ զոտուծ աղտեղի ողջ տիղմից՝ որպէս Քո ծառաններից մէկը: Շնորհիր ինձ, Աստուած իմ Յիսուս, արժանի լինել վայելական փառարանութիւն մատուցելու եւ արժանապէս օրինելու Տէրութեանդ մեծութիւնը Հօր եւ Սուրբ Հոգու հետ այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Աղօթք Սուրբ Հոգուն

Անբաւելի եւ բազմազան շնորհների առատապէս մատակարար եւ բաշխիչ Հոգի Սուրբ, Հոգի՝ ճշմարտութեան, Հոգի՝ եկնող Հօրից, Հոգի՝ միսիփարիչ, Աստուած՝ ճշմարիտ, համայնի Արարի՛ Հօր եւ Որդու հս եւ Քո աստուածային նախախնամութեամբ պարունակո՞ն ամէն ինչի: Որ Քո տիրական կամքով բաշխում ես իրարանցյուրին Քո առատահոս շնորհների պարզեւներն ըստ հաւատքի չափի եւ առաւել, եւ Քո անձառելի սիրոյ գրութեամբ եւ ամենազան բարիքներով ճիխացնում ես Քո եկեղեցին առաքեաներով, մարգարէներով, վարդապէսներով եւ Քո աստուածային պարզեւներին արժանացած այլ դասերով, որում եւ հաստատեցիր մեղքերի թողութեան վստահութիւնը եւ մեր բնութեան տկարութեանը մարդասիրապէս տուեցիր Վերստին ուրեմն եւ մեղքերի մահից կենդանանալու զօրութիւն:

Քո ամենազութ քաղցրութեամբ նայիր եւ ինձ՝ Քո այս անարժան ծառային, եւ տուր ինձ փշրուած սիրտ եւ զղաւոր հոգի, զօրացրու իմ մտքի տկարութիւնը եւ հալածիր Քո ծառայի հոգուց անյուտերեան ստուերը եւ Քո մեծ ողորմութեամբ քաիիր որպէս բարերար Աստուած իմ անօրէնութիւնների սաստկութիւնը, որ միշտ հարուածում է ինձ՝ տանջելով անթշկելի խոճանութեամբ, լուա՝ իմ անառակ գործերի տիղմը, ամենասուր եւ իշխան սրբութեան, կանգնեցրու մեղքի գլորումից, հալածիր նրա խաւարը եւ բժշկիր իմ անձի՝ նրանից [ստացած] մահացու վերքերը, հալածիր ինձանից չափի պատրուակներն իր նենգութիւններով եւ նրա խարեւութեան բոլոր պատրանքները եւ անտեսիր ու մի՛ յիշիր իմ անմիտ չարահաւանութիւնները: Մեծապէս անօրինանալով՝ բարկացրեցի Քո ներողամիտ կամքը եւ չեմ յանդգնում համարձակապէս մատուցել Քո առջեւ իմ աղաշանքները, քանզի երկնչում եմ՝ յիշելով, թէ ինչ զործեցի, գուցէ, անարժան լինելով եւ աղտեղութեամբ լի, կրկին դասնացնեմ Քո ամենասուրը կամքը: Բայց իմ եղկելի անձի տարակուանքների նեղութիւնը եւ անբաժան երկիւղը վրէժմխնդրութեան, մանաւանդ՝ Քո անիմանալի ներողամտութիւնն ու անեզը սիրոյ վստահութիւնը հարկադրում են ինձ կանգնել Քո առաջ:

Եւ արդ, ողորմա՞ծ, տե՛ս, թէ որքան կարիք ունեմ Քո բարերարութեան, եւ նայիր թէ որքան սաստիկ են թշուառացեալ անձիս վշտերը, կարո՞ղի ամենային խոնարհուելով մօտեցիր բժշկելու անթշկելի հարուածներիս մեծ ծանրութիւնը, քանզի Քեզ համար հնարաւոր է անհնարինը, եւ չի կարող Քո քաղցրութեան լոյսի առաջ մնալ իմ աստելի վարքի խաւարը, եւ իմ նեխսած հոգու վերքերը տեղի են տալիս Քո մեծ բժշկական զօրութեանը: Եւ ինչ է հակառակորդի բնութեան ամբողջ զօրութիւնը, որ կարողանայ կանգուն մնալ եւ ընդիմանալ Քո ամենազօր հրամանին: Ուստի եւ աղաշում եմ՝ նայիր եւ մի՛ անտեսիր իմ

արտասուբները, զնշի՛ր իմ անօրէնութիւնները եւ ուրախութեա՞ն փոխարկիր իմ սուգը հալածի՛ր ինձանից մոլորեցնողին եւ փառի՛ր քո մոլորուած ծառային, ընդունի՛ր եւ ժողովի՛ր քո հօտի փարախում եւ արժանացրո՛ քեզանից ողորմութիւն ստանալուն:

[Դո՛], որ երես չես դարձնում քեզ խնդրողներից, ինձանի՛ց էլ մի դարձրու: [Դո՛], որ ամէն ժամ ողորմում ես թշտառածներին, ինձ էլ տուր մի մաս քո ողորմութիւնից, [Դո՛], որ ներողամտութեամբ խնայում ես նրանց, ովքեր ես են դառնում իրենց չար ճանապարհներից, ինձ էլ խնայիր: Թէպէս եւ ուշացումով եմ ճգոսում ես դառնալ [սակայն Դո՛], որ ոչ ոքի հանդէս ոխ չես պահում քեզ ատելի զործերից հրաժարուելոց յետոյ, անփակալ եղիր եւ իմ հանդէս: Մեծապարզե՞ն, տո՞ւր ինձ սակալիկ եւ մի՛ զրկիր քո ողորմութիւնից, առատաձե՞նու ամէն ինչում, քաղցրահայեաց քեզանից գոյացածների հանդէս, ինձ էլ քո ծերքի զործին, մի՛ անտեսիր, որպէսզի բոլոր քեզ սիրողների հետ ես էլ արժանի լինեմ նրանց պէս սիրել եւ պահել պատուիրաններդ՝ իմ անձի փրկութեան համար, եւ նրանց հետ քեզ փառաւորել ուղիղ եւ ճշմարիտ խոստովանութեամբ Հօր եւ Որդու հետ այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Աղօթք Սուրբ Երրորդութեանը

Ո՛վ անճառելի բնութիւն, համագոյ արարչակից եւ միսանական Սուրբ Երրորդութիւն, որին դաւանել երբէք չերկարութիւն, Որին սիրեցի եւ ծառայում եմ մանկութիւնից, Որի փրկութեան յոյսը միշտ ուրախացնում է ինձ, Որին յիշելով՝ հանապազ միխթարում եմ հեղծոցից եւ խաւարական տրտմութիւնից: Այցելի՛ր քո ծառային՝ նենգաւորին յաղութեամբ իմ հանդէս պարծենալ չտալու, եղի՛ր ինձ զօրութիւն, մանաւանդ՝ պատերազմի՛ր ինձ համար դառն ու խիստ ախտյեանի հետ, քանի որ իմ մտքերի ու մարմնի զօրութիւնը տկար է՝ ընդդիմանալու նրա չարախոհութեանը, սակայն երբ քեզանիվ մարտնչում եմ, տկարանում է վիշապն ու հակում ամօրով, իսկ ես քո պատճառով բարձրագույն եւ բերկութեամբ լցուած, քանի որ քեզ կրողները եւ ուղիղ մտքով քո անուամբ խրախուսուածները կարող են յաղթել նրան, որպէսզի, այս կատարելով եւ կնքելով, ըստ ճշմարտութեան արժանի լինեմ քո ծառան կոչուելու: Եւ իմ բերանը գոհութեամբ լցուի՝ օրինելու քո փառքը, Հայր ճշմարիտ քո միածնին Որդու եւ Հօր մարմնացած Բան՝ Փրկի՛չ եւ Աստուած ամբողջ Երկրի, եւ Աստուածոյ Սուրբ Հոգի՝ հաղորդ Հօր եւ Որդու բոլոր մեծութիւններում եւ զործերում՝ ըստ բնութեան նոյնը լինելով որպէս ճշմարիտ Աստուած Աստծուց, այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

ԵՐԵՎ ՄԱՏԿԱՆՑ ՕՐՃՆՈՒԹԻՒՆԸ

Օրինեալ ես Դու, Տէ՛ր Աստուած մեր հայրեր, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յախտեան: Եւ օրինեալ է քո սուրբ փառքի անունը, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յախտեան: Օրինեալ ես քո սուրբ փառքի տաճարում, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յախտեան: Օրինեալ ես քո արքայութեան արքոնի վրայ, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յախտեան: Օրինեալ ես, որ նասում ես քերովքների վրայ եւ նայում անդունդներին, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յախտեան: Օրինեալ ես երկնիքի հաստատութեան վրայ, գովեալ եւ առաւել բարձրեալ յախտեան: Փա՞ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սորբ Հոգուն այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՏԱԹԵԿԱՑԻ

Մաղթանք Սուրբ Հոգի Աստծուն

Գա՞նձ լոյսի, փառակի՛ց՝ Որդուն, անճա՞ն զօրութիւն, ահե՞ն մեծութիւն, անրա՞ն բնութիւն: Լո՞յս լոյսից, Ոգի՛ Բարձրեալի, պատկե՞ր անփոփոխ, պարզ, անզննելի՛: Արարի՛ հոգիների, Ստեղծո՞ղ մարմինների, անո՞ն պաշտելի, ճշմարիտ, բարի՛, անեղծանելի: Հօր հետ էակից եւ Տէ՛ր բոլորի, աղաջո՞ւմ ենք՝ ահա ընդունի՛ր քեզ:

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՁՆԵՐ

ՍԱՂՄՈՍ Ծ

Ողորմի՛ր ինձ, Աստուած, ըստ քո մեծ ողորմութեան, ըստ քո առատ զօրութեան քաիի՛ր իմ անօրէնութիւնները:

Առաւել լուս ինձ իմ անօրէնութիւններից եւ
մաքրի՛ր ինձ իմ մեղքերից:
Իմ անօրէնութիւնները ես ինքս գիտեմ, եւ իմ
մեղքերն իմ առջեւ են ամէն ժամ:
Քո դէմ միայն մեղանչեցի, Տէ՛ր, եւ Քո առջեւ
շարիք գործեցի: Այսպէս որ արդար կիհնես Քո
խօսքերում եւ յաղըլ՝ դատելիս:
Անօրէնութեամբ յդացավ եւ մեղքի մէջ ծնեց ինձ իմ մայրը:
Դո՞ւ, Տէ՛ր, ճշմարտութիւնը սիրեցիր, անյայտներն
ու ծածկուածները Քո իմաստութեամբ յատնեցիր ինձ:
Յողի՛ր ինձ մշտիկով, եւ մաքուր կիհնեմ, լուա՛, եւ
ձիւնից էլ սպիտակ կիհնեմ:
Լսե՛լ տուր ինձ ցնծութիւն եւ ուրախութիւն, եւ
կցնծամ ուկորներն իմ տառապած:
Դարձրո՞ւ երեսդ իմ մեղքերից եւ քափի՛ր իմ բոլոր
անօրէնութիւնները:
Սուրբ սիրտ հաստատիր իմ մէջ, Աստուա՛ծ, եւ
ուղիղ հոգի՛ նորոգիր իմ ներսում:
Մի՛ զրկիր ինձ, Տէ՛ր, Քո երեսից, եւ մի՛ հանիր
ինձանից Քո Սուրբ Հոգին:
Տուր ինձ Քո փրկութեան ցնծութիւնը եւ Քո
տիրական Հոգով զօրացրո՞ւ ինձ:
Անօրէններին կսփորեցնեմ Քո ճանապարհը, եւ
ամբարիշտները դէպի Քեզ կդառնան:
Փրկի՛ր ինձ արինահեղութիւնից, Աստուա՛ծ,
Աստուա՛ծ իմ փրկութեան, կցնծայ իմ լեզուն
Քո արդարութեամբ:
Տէ՛ր, երէ իմ շուրբերը քանաս, իմ բերանը կերգի
Քո օրհնութիւնները:
Թէ կամենայիր, զոհեր կմատուցեինք, քայց Դու
ողակէզներն իսկ շահճեցիր:
Չոհն Աստծուն խոնար հոգին է, սուրբ սիրտն ու
խոնար հոգին Աստուած շի արհամարհում:
Բարի՛ արա, Տէ՛ր, Քո կամքով Սիոնին, եւ թող
շինուեն Երուսաղէմի պարիսպները:
Այնժամ կիհաւանես արդարութեան զոհերը, երբ
զուարակները որպէս ուխտի պատարագներ
բարձրացնեն Քո սեղանին:
Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ
միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԵՓՐԵՄԱՍՈՐԻ

Ապաշխարութեան աղօրք

Տէ՛ր երկնքի եւ երկրի Յիսուս Քրիստոս, իշխան կեանքի եւ մահուան, դատաւո՞ր կենդանիների եւ
մեռեալների, յո՞յս եւ ապաւեն իմ հոգու, Քեզ եմ մատուցում իմ աղօքքի երկրպագութիւնը եւ աղերսները: Լսի՛ր
ինձ եւ քափի՛ր իմ մեղքերը, որ միակդ ես առանց մեղքերի, որ միակդ ես սուրբ եւ սուրբերի մէջ բնակում, որ
միակդ ես գրած ու ողորմած: Ողորմի՛ր ինձ, Ստեղծի՛չ իմ, եւ օրինի՛ր ինձ: Հաշտուի՛ր ինձ հետ, կենսատո՞ր իմ,
եւ արքայութեանդ էջ յիշի՛ր ինձ, ինչպէս աւազակին: Դարձի՛ր դէպ ինձ, Փրկի՛չ իմ Աստուած, եւ դարձրո՞ւ
ինձանից Քո ցասումը: Բարկութեամբդ մի՛ խրատիր ինձ եւ Քո ցասումով մի՛ յանդիմանիր:

Մի՛ բարկացիր ինձ վրայ յախտեան եւ մի՛ յիշիր իմ շարիքները եւ մի՛ պարտաւորիր ինձ ըստ իմ
անօրէնութիւնների: Մի՛ վարուիր ինձ հետ ըստ իմ մեղքերի եւ մի՛ հաստուցիր ինձ ըստ իմ անօրէնութեան: Մի՛
զրկիր ինձ Քո երեսից եւ մի՛ դատապարտիր ինձ, քանի որ ես ինքս գիտեմ, որ յանցաւոր եմ իմ մանկութիւնից
եւ անպատասխան եմ Քո առջեւ:

Բայց Դո՞ւ, Թագաւո՞ր հզօր եւ անխակալ, որ մեղաւոր կնոշ յանցանքները ներեցիր, ների՛ր իմ մեղաւոր եւ
անօրէն Քո ծառայի, պարտքերը: Զանգի Քո առաս բարերարութիւնն այնժամ է երեսում, երբ ողորմում ես
ինձ, որ արժանի չեմ Քո ողորմութեանը, երբ ինձ ցոյց ես տախս գրութիւնդ, որ արժանի եմ թիւր
տանջանքների, քանի որ իմ բոլոր օրերն անցկացրեցի շարութեան մէջ եւ չմնացի Քո հրամանով:

Արդ, քաղցրացի՛ր իմ նկատմամբ, բարի եւ քանդր Թագաւոր, հաշտուի՛ր բազմամեղիս հետ եւ մի՛ դարձրու Քո

Երեսն ինձանից եւ բարկութեամք մի՛ հեռացիր Քո ծառայից: Սի՛ անարգիր ինձ եւ մի թող ինձ, իմ Փրկի՛չ Աստուած, քանի որ թէպէտ ես Սուրբ Հոգուդ տաճարն ապականեցի անառակ վարքով, քայ գքա՛ ինձ, Ստեղծի չի ողորմած եւ անյիշաչար, եւ մի՛ ապականիր իմ հոգին գեհենի հրու յախտենական այրմամբ: Ներողամի՛ն եղիր իմ հանդէալ, մարդասէ՛ր, եւ շնորհի ինձ ապաշխարութեան ժամանակ եւ արցունքով զղում եւ զօրացրո՛ սիրտն իմ՝ իմաստութեամք խորհեղու Քո օրէնքների մասին օր ու գիշեր, բարութիւն եւ արդարութիւն գործելու Քո առջեւ:

Բարձրացնում եմ դէպի Քեզ իմ աչքերը եւ իմ ամբողջ սրտով կանչում Քեզ, Տէ՛ր Քրիստոս, Միածի՛ն Որդի Աստուծոյ, որ, Քո մարդասիրութիւնից յաղթուելով, կամովին խոնարհուեցիր անձառ փառիցդ եւ առար ծառայի կերպարանք, խաչի ու մահուան չարչարանքներին համբերեցիր Քո ստեղծածների փրկութեան համար:

Արդ, որ այսպիսի սէր ունես մարդկանց հանդէալ եւ կամենու ես, որ ամէն մարդ ապրի եւ ճշմարիտ զիստութեանը դառնայ, գքա եւ ինձ՝ բազմամեղիս մարդասէ՛ր Տէ՛ր, եւ կամեցի իմ փրկութիւնը եւ արա ինձ ողորմութիւն, որ առաւել ողորմնելի եմ, քան բոլոր մարդիկ: Քանի որ Քեզ չսիրեցի իմ ողջ սրտով եւ իմ ողջ զօրութեամք չպահեցի Քո պատուիրանները, այլ ունայնութեամբ անցկացրեցի իմ օրերն ու կատարեցի իմ սրտի կամքը: Իմ օրերը պակասեցին, եւ իմ անօրէնութիւնները շատացան, եւ ինձ համար չկայ յոյս փրկութեան եւ տեղ ապահուութեան Քեզանից քացի, քանի որ միայն Քո բարերարութեանն եմ յուսացած եւ Քո առաւ ողորմութեանն ապաւինած:

Եւ արդ, արտասուրների բխմամք աղաչում եմ Քեզ՝ քանի դեռ իմ դարձի ժամանակը չի հասել, քանի դեռ իսպառ կրորուսեալ չեմ, շնորհի ինձ ապաշխարութիւն եւ իմ վախճանից առաջ արձակի ինձ իմ մեղքերի կապանքներից եւ անտեսի իմ անքի անօրէնութիւնները:

Որ ամէն բարու տէր եւ մեղքերը ներող իշխան ես, ծածկի իմ բոլոր յանցանքները Քո բարեգքութեամք եւ մխիթարի իմ վշտացած ու տարակուսած հոգին եւ առաջնորդի ինձ աստիենտն ըստ Քո կամքի ապրել իմ պանդխտութեան մնացած ժամանակը. եւ մի՛ թող ինձ իմ անձի կամքով [ապրել], մինչեւ տանես բնակեցնես երկնքիդ արքայութեան օրեւաններում:

Լսիր, Տէ՛ր, Քո անարժան ծառայի աղօքներն ու խոնարհեցրո՛ Քո ունկն իմ պաղատանքներին, որ ասացիր. «Փնտրէ՛ք եւ կգտնէք, բախսեցէ՛ք, եւ կրացուի ինձ համար»: Եւ այժմ քա՞ց իմ առջեւ, Տէ՛ր, Քո ողորմութեան Դուռը, որ ողբալով կանչում եմ Քեզ, եւ մի՛ անտեսիր իմ մեղանուր անձի աղաչանքները, որ չեկար կանչելու արդարներին, այլ՝ մեղանուրներին ապաշխարութեան:

Եւ արդ, խոնարհուած հոգով, փշրուած սրտով ամօթալից երեսով պաղատում եմ Քո անխակալ տէրութեանը եւ ատեսան դմելուց առաջ աղաչում եմ եւ նախքան դրան փակելը եւ անփոփոխ վճիռ սահմանելն իմ արտասուքը Քո առջեւ հեղում, ողորմած Տէ՛ր, քանցը եւ անյիշաչար եւ ներողամի՛տ՝ արարածներիդ հանդէալ: Յիմար կոյսերի հետ մի՛ դատապարտիր ինձ՝ փակելով ողորմութեանդ դուռը, եւ չար ու վատ ծառայի հետ մի՛ առաքիր ինձ արտաքին խաւարն, որ աչքերի լաց է եւ ատամների կրծտում: Այի հեռացրու ինձ Քո սիրելիների դասից եւ տարագիր մի՛ արա երանաւետ յախտենական կեանքից: Անրաժին մի՛ հանիր ինձ հայրենի ժառանգութիւնից, որ պատրաստել ես Քո սուրբերի համար աշխարհի սկզբից, եւ մի՛ զրկիր ինձ երկնաւոր հարսնարանից:

Եւ յանուն Քո մեծ ու փառաւորեալ թագաւորութեան դատաստան մի՛ մտիր Քո ծառայի հետ եւ մի՛ հատուցիր ինձ ըստ իմ բազում անօրէնութիւնների: Այլ շնորհի ինձ աջակողմեան դասի արժանաւոր եւ կատարեալ հոգիների հետ լուսեղէն ամպերին [բազմած] բարձրանալ օդի միջով Քեզ ընդառաջ եւ Քո սիրելիների եւ կամարաբների հետ ուրախացրո՛ յարազուարձ ուրախութիւններում եւ առատապարզեւ փառքով փառաւորիր ինձ արդարների երամներում՝ նրանց հետ բնակեցնելով Քո երկնային արքայութեան մէջ՝ Վերին Երուսաղէմում: Որպէսզի, նրանց հետ ծայնակցելով, փառաւորեալ Քեզ Հօր եւ Սուրբ Հոգու հետ այժմ եւ միշտ եւ յախտեան յախտենից: ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ Զ

Տէ՛ր, Քո ցասումով մի՛ յանդիմանիր ինձ եւ Քո բարկութեամք մի՛ խրատիր ինձ:

Ողորմի ինձ, Տէ՛ր, զի հիւանդ եմ ես, բժշկի իմ անձը, քանզի իմ ուկորները խոռվուեցին:

Իմ անձը յոյժ խռովուեց, եւ Դուն, Տէ՛ր, մինչեւ ե՞րբ:

Դարձիր, Տէ՛ր, եւ փրկի իմ անձը, կեանք տուր ինձ ըստ ողորմութեան:

Քանզի չկայ մէկը, որ մահուան մէջ յիշում է Քեզ կամ դժոխքում խոսովանում Քեզ:

Յոզնեցի ես իմ հեծութիւնից, ամէն զիշեր լուացի

իմ մահիճը եւ արտասուրովս բրջեցի անկողինս:
Իմ աչքը խռովուեց [Քո] ցասումիդ, եւ տկարացայ
ես իմ բոլոր թշնամիների առաջ:
Հեռացէք ինձանից ամենք, որ ամօրէնութիւն էք
գործում:

Տէրը լսեց իմ լացի ձայնը, լսեց Տէրն իմ
աղօքքները եւ Տէրն ընդունեց իմ աղերսները:
Թող ամաչեն եւ յոյժ խռովուեն իմ թշնամիները,
յոյժ արագ ես դառնան եւ խիստ ամաչեն եւ
խռովուեն:

Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ
միշտ եւ յափառեան յափառենից. ամէն:

ՅՈՎԱՅԱ ՄԱՆԱԿՈՒՆԻ

Աղօքք

Ո՛վ անեղ եւ անստեղծ, Արարի՛չ բոլոր արարածների, Ում ո՛չ երկիրը կարող է տանել, եւ ո՛չ էլ երկինքը՝
ընդգրկել, այլ վեր ես, քան երկինքը, եւ [Երկրի] ծագերից էլ այն կողմ, եւ բոլոր երեւելիները եւ աներեւոյթները
Քեզանվ են բովանդակուած: Դու տիրում ես բոլորին, եւ Քո հրամանը կառավարում է բոլոր արարածներին,
Դու աղքատացնում ես եւ Դու՝ հարստացնում, հարուածում եւ Խնդիք թժկում, Դու ես սատանայից
վտանգուածիս սփոփիչը եւ մեղքերով հիւանդացածիս առողջացնողը, Դու ես աղօքքներն ընդունողը եւ
խնդրածքները կատարողը: Խոնարհեցրո՛, Տէ՛ր, Քո ունկը եւ լսի՛ր Քո ծառային, տե՛ս, Տէ՛ր, իմ
տառապանքները եւ ընդունի՛ր ինձ գրութեամբ, ինձ մի՛ խրատիր Քո բարկութեամբ եւ Քո ցասումով մի՛
յանդինանիր, քանզի Աստուած ես գրութեան, գրա՛ եւ ինձ՝ մեղատորիս, որ բազում հեծեծանքներով եւ
պաղատանքներով աղերսում եւ աղաչում եմ Քեզ: Քանզի կարեվէր եմ մեղքերով եւ ցաահարուած՝
անօրէնութեամբ, չարաչար ախտերով՝ յանցանքների մէջ, եւ պիդ խորհուրդներով՝ ամքարշտութեանս մէջ,
գարշ հոգով՝ աղտոտուած, եւ մեղաքարած մարմնով՝ զազրացածմ ամօրահար երեսով կանգնած Քո
առաջ եւ ամօրով՝ տեսնողների առաջ:

Եւ արդ, Դո՛ւ, Տէ՛ր, քա՛նցը եւ ներո՞ն, որ ներողամիտ կոչուեցիր մեղատրների պատճառով, որ ասացիր, թէ՝
երք անօրէնը դառնայ, չեմ յիշի անօրէնութիւնները, որ արեց: Եւ արդ, ահա՛ մեղատր ծառաս եկել ընկել եմ Քո
առաջ եւ բախսանձելով խնդրում եմ Քեզանից ողորմութիւն: Մի՛ յիշիր իմ բազում մեղքերը, իմ
անօրէնութիւնները երեսովս մի՛ տուր, որ թէ՛ կամովի, թէ՛ ակամայ մեղանչեցի, թէ՛ խօսրով, թէ՛ գործով եւ թէ՛
անտեղի մտածութիւններով պղծուեցի, թէ՛ անգիտութեան եւ թէ՛ ծուլութեան եւ թէ՛ մոռացութեան պատճառով
[մեղք] գործեցի, քանզի Դո՛ւ, Տէ՛ր, սովոր ես գրալ ու ողորմել, ներել բազում մեղքերը եւ քաւել
անօրէնութիւնների ամբողջ բազմութիւնը, որ սրբեցիր պոռնիկին, ազատեցիր աւազակին, արդարացրիր
մաքսատորին եւ թերեւացրիր մեղքերով ծանրաքենուածներին: Քանզի ողորմուած Աստուած ես ես գրում ես
մեղատրներին, ովքեր հաւատով դիմում եմ Քեզ. գրա՛, Տէ՛ր, եւ ինձ՝ բազմանելիս, եւ փրկի՛ր թշնամու թոյնից:
Փարատիր, Տէ՛ր, խաւարում շրջող իմ հայեացքները, քա՛ց իմ խլացած ականջները լսելու համար, թժկի՛ր
բամբասանքներից վիրատրուած իմ լեզուն եւ սրբիր իմ սիրտը չար խորհուրդներից:

Քեզ եմ ցանկանում, բարերա՛ր Տէր, եւ փափագում իմ գրած Հօրը. գրա՛ ինձ՝ մեղատրիս, եւ ընդունիր ինչպէս
անառակ որդուն: Քո սիրով յագեցրո՛ իմ քաղցը, ծարաւ լցրո՛ Քո առատարուխ շնորհով, քանզի անդադար
Քեզ մերձենալ եմ փնտրում եւ Քեզ նայել յարածամ տենչում, մջշտ փափագում Քո շնորհները եւ հանապաց
կարօտում Քո ողորմութիւնը: Մի՛ պարտաւորեցրու պատժատածների հետ եւ մի՛ դատապարտիր ատելիների
հետ, այլ ընդունիր Քո կամքը կատարողների եւ պահիր Քո պատուիրանները պահողների հետ: Քանզի եթէ
իմ յանցանքները առանց ներելու ընենա, ընդունայն է ինձ համար յարութեան խոստումը, քանզի գեհենի իրի
մէջ է իմ ժառանգութիւնը: Քանզի եթէ դատես իմ անտեղի եւ դատապարտելի մտածութիւնները, ապա երանի
թէ շծնուի որովայնից, այլ նայի՛ր իմ աղերսներին եւ պաղատանքներին եւ մի՛ մերժիր ինձ Քո ողորմութիւնից,
քանզի ես Քո ողորմութիւնն եմ տենչում եւ Քո գրութիւնը կարօտում: Քանզի մշտապէս իմ մարմնը պղծեցի եւ
հանապաց հոգիս աղտոտեցի ոչ միայն չար վարքով, այլեւ՝ զազիր խորհուրդներով:

Եւ արդ, լուա՛ մեղքերից եւ մաքրիր այս գարշաշաղախ տիղմից: Քեզ խնդրեցի եւ Քեզ եմ աղաչում, լցրո՛ իմ
փազման կարօտութիւնը, խառնիր ինձ սուրբերի դասին եւ արդարների ժողովին, ովքեր յարաժամ վայելուս
են Քո ցանկալի տեսութիւնը: Եւ չեմ հայցում, ինչպէս համարձակերես բարեզործ մէկը, այլ՝ աղերսելով
բախսանձում, ինչպէս պարտապանը եւ բազմամեղքը: Չեմ համարձակում ինչպէս մաքուրը, այլ՝ աղաչում
մաքրիր իմ գարշահոտութիւնը Քո մաքութեամբ, քանզի բռնուած եմ իմ անքի մեղքերի բազմութիւններով, եւ
իմ անօրէնութեան ամբոխներն ինձ հանապաց հեղծում են, սիրտս ճմլում եւ մարմինս ու ուկորներս
հալեցնում ու մաշեցնում. ուստի հանապաց բախսանձում են՝ պաղատելով, աղաչելով եւ աղերսելով, քանզի
Դու իմ Հայրն ես ու Տէրը, արարիչը եւ ստեղծողը, ո՞ւ մօս զնամ կամ ումիշ՝ յանդրեմ օգնութիւն: Սեղա՛
Քեզ, խոստովանում եմ Քեզ եւ աղաչում մի՛ մերժիր ինձ Քո ողորմութիւնից եւ մի՛ գրկիր Քո երեսից: Աղաչում
եմ Քեզ՝ բարերար Տիրոջ եւ իմ բազմագութ Արարչի՝ յափառեանական ամօրով ինձ մի՛ ամաչեցրու եւ

[Դատաստանի] մեծ Օրը ինձ մի՛ դատապարտիր, տիեզերական հրապարակիդ առաջ ինձ մի՛ յանդիմանիր, անողորմ տանջանքներով մի՛ տանջիր եւ սուլալի գեհենովի մի՛ պատուհասիր: Այլ փրկի՛ր հրացայտ հնոցներից եւ հրեղնների հրահոսան գետերից, շարաժանիք որդերից, անքափանց խաւարից, դառը դատաստաններից եւ աններելի տանջանքներից, անքակտելի կապանքներից եւ հանապազորդ նեղութիւններից, միշտ ողբալու եւ ատամներ կրծտացնելուց: Այլ գրա՛ մեղքերով վիրատրուածիս եւ բժշկի՛ր անօրէնութեամբ հիւանդացածիս: Ընդունի՛ր ինչպէս հայոցողին եւ հալածչին, փարատի՛ր իմ մեղքերի բազմութիւնը, սրբի՛ր ինձ պղծութիւնից, ինչպէս պոռնիկին, եւ արդարացրո՛ւ, ինչպէս մաքսաւորին: Ողորմի՛ր, ինչպէս քանանցուն, եւ ների՛ր իմ յանցանքներուն, ինչպէս աւազակին: Բնակեցրո՛ւ ինձ սուրբերի դասի եւ Զո կամարաք արդարների խորանների մէջ, անանց կեանքի վայելչութեան եւ անբաւ ուրախութեան բարիքների մէջ՝ ի Տէր մէր Յիսուս Քրիստոս, Որին, փա՛ռ յախտեան:

ՍԱՆԱՍԷ ԹԱԳԱԽՈՐԻ ԱՂՈԹՔԸ

Տէր ամենակալ, Աստուած Աքրահամի, Խսակաի, Յակորի եւ նրանց արդար զաւակների. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Որ արարեցիր երկինքն ու երկիրը բոլոր զարդերը, ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Որ կապեցիր ծովը Զո հրամանի խօսքով, փակեցիր անդունդները, կնքեցիր Զո ահաւոր եւ փառաւորեալ անուամբ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Որ ամէն ինձ սարսում է եւ դողում Զո զօրութեան ահից. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Անրաւ է Զո սրբութեան փառքի մեծավայելչութիւնը, սատիկ է Զո սպառնալիքների բարկութիւնը մեղաւորների հանդէպ, անչափ են եւ անքննելի Զո աւետիսների ողորմութիւնները. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Դո՞ւ, Տէր, բարձրեալ, գրած, համբերող, բազումողորմ ես եւ ցաւում ես մարդկանց չարիքների համար. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Դո՞ւ, Աստուած, չկարգեցիր ապաշխարութիւն արդարների՝ Աքրահամի, Խսակաի եւ Յակորի համար, որոնք չմեղանչեցին Զո հանդէպ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Այլ ապաշխարութիւն կարգեցիր ինձ մեղաւորիս համար, քանզի մեղանչեցի աւելի, քան ծովի աւազները, եւ բազմացան իմ անօրէնութիւնները. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Արժանի շեմ նայելու եւ տեսնելու երկնքի բարձրունքները իմ բազում անօրէնութիւնների պատճառով. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Կորացել եմ ես երկարէ կապանքների բռնութիւնից եւ չունեմ հանգիստ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Սաստկացրեցի զայրոյրդ եւ չարիք գործեցի Զո առջև, [կրապատկեր] կանգնեցրեցի եւ աւելացրեցի ցասումի իմ անձի հանդէպ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Եւ արդ, Տէր, խոնարհեցնում եմ իմ սրտի ծունկը եւ հայցում Զո քաղցրութիւնից. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Մեղա՝յ, Տէր, մեղա՝յ, իմ անօրէնութիւնները ես ինքս գիտեմ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Աղաչում եւ խնդրում եմ Քեզ, ների՛ր ինձ, Տէր, ների՛ր ինձ, եւ կորստեան մի՛ մատնիր ինձ ըստ իմ անօրէնութեան. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Տէր, յախտեան մի՛ բարկանա ինձ վրայ եւ մի՛ յիշիր իմ չարիքները եւ մի՛ պարտաւորեցրու ինձ չարիքներով երկրի ստորոտն իջնողների հետ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Քանի որ Դու, Աստուած, ապաշխարողների Աստուածն ես, ինձ էլ ցոյց տուր Զո բարերարութիւնը, որին անարժան եմ. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Ապրեցրու ինձ ըստ Զո բազում ողորմութեան, եւ ես կօրհնեմ Քեզ իմ կեանքի բոլոր օրերում. ամենակալ Տէր, ների՛ր իմ մեղքերը:

Քեզ են, Տէր, օրհնում երկնքի բոլոր հրեշտակները, եւ Զոնն է փառքը յախտեանս. ամէն:

ՄԵՍՐՈՊ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Աղօթք «Տէր ամենակալից» յետոյ

Աղաջում եմ եւ խնդրում եմ Քեզ՝ Տէ՛ր, ների՛ր իմ մեղքերը: Աստուած, քահի՛ր ինձ՝ մեղատրիս, եւ ապրեցրո՛ ինձ: Ամէնօրինեալ սրբուիկ Կոյս Աստուածածին, բարեխօսուի՛ր Տիրոջը ինձ՝ մեղատրիս համար: Բոլո՛ր սուրբերը, բարեխօսեցէ՛ք տիրոջը: Քրիստոն, Որդի՝ Աստուծոյ, ընդունի՛ր Քեզ ապահնածիս աղաշանքները: Քո սուրբ եւ պատուական Խաչի յաղող գօրութեամբ պահի՛ր մեզ խաղաղութեան մէջ: Առաքի՛ր, Տէ՛ր, Քո խաղաղութեան հրեշտակին, պահպանի՛ր մեզ օր ու գիշեր եւ Քո մարդասիրութեամբ յիշի՛ր մեզ, Տէ՛ր, եւ ողորմի՛ր:

Աստուած ամենագութ եւ ամէն ինչում ողորմած, որ գրացիր Քո ստեղծուածներին եւ գրում ես միշտ, քանզի թէպէտ եւ մենք հանապազ մեղանչում ենք, սակայն Դու մեր մեղսասէր բնութեանը դարձ եւ ապաշխարութիւն քաղցրութեամբ շնորհեցիր: Որ ընդունեցիր մեծ մարգարէ Դաւիթ դարձն ու ապաշխարութիւնը եւ նրա միջոցով դարձ սահմանեցիր բոլոր մեղատրներին, նրա բարեխօսութեամբ իմ դարձը եւս ընդունիր եւ ողորմիր ինձ:

Որ դարձ եւ ապաշխարութիւն շնորհեցիր Մանասէ քագաւորին, որ յոյժ մեղանչեց, եւ Քո մարդասիրութեամբ բողոքեան արժանի եղաւ, նրա աղաշանքներով լիի՛ր ինձ եւ ողորմի՛ր:

Որ Նիմուէ քաղաքի ապաշխարութեան դարձի գոջումն ընդունեցիր եւ մահուանից փրկեցիր, նրանց խնդրուածքներով փրկի՛ր ինձ յախտենական մահուանից:

Որ պոռնիկ Բախարին հաւատքով արդարացրեցիր, շնորհի՛ր ինձ, Յիսուս, Քեզանով արդարանալ մեղքերից:

Որ Քո աւետարանական հրամանի կանչով համարձակութիւն տուեցիր բոլոր մեղատրներին, որի մասին չեմ կարող խօսքով պատմել, քանզի մեծ է Քո ողորմութիւնը, եւ ոչ ոք չի կարող խօսքով պատմել Քո ողորմութեան մեծութիւնը, աղաջում եմ Քեզ՝ ինձ եւս ցոյց տուր Քո ողորմութեան բարութիւնը, քանզի անսպառ են Քո պարզեւները: Քանի որ թէպէտ եւ ես ամենքից առաւել մեղանչեցի, սակայն ըստ ամենայնի անխակալ գոյութեամբ, որ ինձ համար մարդ եղար, Տէ՛ր իմ եւ յոյն, Քեզ [մահուան] մատնեցիր իմ դատապարտութեան փոխարէն, որպէսզի ազատելով փրկես յախտենական հրից:

Որ ներեցիր ուրացութիւնը Պետրոսին, հալածանքները՝ Պողոսին, մեղքերը՝ պոռնիկին, զրկանքները՝ մաքսաւորին, եւ խաչողներին, որոնք ազատուեցին պատիժներից, եւ ամենքին ողորմեցիր, Տէ՛ր, որ բոլորի համար խոնարհուեցիր, աղաջում եմ Քեզ, որ ինձ եւս ժամանեն Քո ներման պարզեւները: Աստուած՝ Ստեղծիչ իմ, Քո հզօր եւ հասու խօսքով նորոգիր ինձ հոգով եւ մարմնով:

Որ ընկածին ասացիր, թէ՝ «Քո մեղքերը ներում են քեզ», եւ աւազակին, թէ՝ «Այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես», ցոյց տուր ինձ գօրութեանդ եւ գրութեանդ սէրը, քանզի Դու ես իմ պահանձն, բարի յոյսը եւ յաղթող Փրկիչը, տէրերի Տէրն ու բոլոր մխիթարութիւնների Աստուածը: Քեզ փա՛ռ ոք յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ԲԱՆ Ը

Ա

Եւ արդ, ինչ պիտի անես, անձ իմ կորուսեալ, ո՞յր պիտի բաքնուես կամ ինչպէ՞ս փրկուես կամ ինչպէ՞ս դուրս գաս մեղքերի բանտից: Քանզի բազում են պարտքերդ, եւ անքի՝ հատուցումներդ, սաստիկ է կշտամբանքը, եւ անվախճան՝ նախատինքը, անողորս են հրեշտակները, եւ անկաշառ՝ Դատաւորը, հզօր է ատեանը, եւ թէմն՝ անաշառ, քստմնեին են սպանալիքները, եւ հասուցումներն՝ անողորս, ահարկու է հրամանը, եւ յանինանութիւնները՝ մերկապարանց, հրեղին են գետերը, եւ վտակներն՝ անանցանելի, թանձրամած է խաւարը, եւ մառախուլ՝ անանցանելի, կործանիչ է գուրը, եւ տագնապը՝ մշտնջենաւոր, ամենակու է տարտարոսը, եւ սառնամանիքը՝ անզերծանելի: Եւ արդ, արդարեն քեզ համար են պահում այս բոլոր դժնիակ դասնութիւնները եւ անտանելի պատուհանների տաժանելի օրեւանները, ո՛վ անարժան անձ իմ մեղաւոր, չարագո՛ր, պոռնիկ, բազմարի՛ծ եւ բովանդակ անմաքրութեան անդաստանի սահմանագիծ: Ահա քո գործերի արդինքն ես ժառանգելու, շեղուածու ծով ճշմարտութիւնից եւ խոստորուածու մաքրութիւնից, տարագրուածու արդարութիւնից եւ պարկեշտութիւնից, ունա՛յն հոգեպարգես հարստութիւնների լիութիւնից, որ բարերար եւ ամենակալ Թագաւորի վրէմբ շարժեցիր:

Բ

Եւ քանզի կառուցեցիր քեզ համար անելանելի արգելարան եւ անփախչելի որոգայք՝ ինքդ խոստովանելով քո

անբժշկելի վերքերը եւ անօրինակ հարուածները՝ վկայելով մահուան պարտական անձիդ անբժշկելի վնասուածքը, ո՞վ չարդ բարիների մէջ, ո՞վ դառնութիւնդ քաղցրութեանց մէջ, ո՞վ խաւարդ լուսազարմերի մէջ, ո՞վ կողոպսուածդ զարդարուածների մէջ, ո՞վ պախարակուածդ գովուածների մէջ, ո՞վ ամբարիշտդ բարեպաշտների մէջ, ո՞վ անբանդարդ իմաստունների մէջ, ո՞վ անմաքուրդ ընտրեալների մէջ, ո՞վ մեռեալդ ողջերի մէջ, ո՞վ պիղծդ սուրբերի մէջ, ո՞վ անառակդ պարկեշտների մէջ, ո՞վ կենծաւորդ արդարների մէջ, ո՞վ անպիտանդ պիտանիների մէջ, ո՞վ անարգդ փառաւորների մէջ, ո՞վ թերիդ գերազանցութիւնների մէջ, ո՞վ գերիդ գերազոյնների մէջ, ո՞վ նուաստազոյնդ վեհերի մէջ, ո՞վ աղքասդ ունեւորների մէջ, ո՞վ անարժանդ փրկուածների մէջ, ո՞վ տնանկդ բարձրերի եւ հոգով հարուստների մէջ եւ զատուածդ օրինեալներից:

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ

Երանի՛ նրան, ում մեղքերին բողութիւն տրուեց,
եւ ծածկուեցին նրա բոլոր յանցանքները:
Երանի՛ այն մարդուն, ում Տէրը մեղաւոր չի
հանրառում, եւ ում բերանում նենգութիւն չկայ:
Ես լրեցի, եւ իմ բոլոր ոսկորները մաշուցին
օրիհանապազ՝ ցերեկ ու գիշեր աղաղակելով առ Տէր:
Ծանրացաւ Քո ձեռքն ինձ վրայ, թշուառացած,
քանզի խոցեցին ինձ փշերը:
Կյայտնեմ Քեզ իմ մեղքերը եւ իմ
անօրէնութիւնները չեմ ծածկի Քեզանից:
Ասացի, թէ՛ ինքս կպատմեմ իմ մեղքերը, եւ Դու
կներես իմ մեղքերի ողջ ամբարշտութիւնը:
Այս պատճառով բոլոր սուրբն աղօքքի
կկանգնեն Քո առաջ ընդունելի ժամին:
Եւ բազում հեղեղների ջրերը չեմ մերծենայ նրանց:
Դո՞ւ ես իմ ապաւէնը այս նեղութիւնների մէջ, որ
իմ շուրջն են:
Ցնծութիւն իմ, փրկի՛ր ինձ նրանցից, ովքեր
պաշարեցին ինձ:
Իմաստուն կրարձնեմ քեզ եւ խելամիտ՝
ճանապարհին, ուր էլ որ գնաս, եւ կհաստատեմ
քեզ վրայ իմ աշքը:
Մի՛ եղէք ձիերի եւ ջորիների նման, քանզի
նրանցում չկայ իմաստութիւն, սանձերով եւ
առասանով կկապես նրանց կզակից, որպէսզի քեզ
չմերծենան:
Բազում են մեղաւորների տանջանքները, բայց
ովքեր յոյս ունեն ի Տէր, Տիրոջ ողորմութիւնը
կզօտեպնի նրանց:
ՈՒրախ եղէք եւ ցնծացէ՛ք, արդարնե՛ր, պարծեցէ՛ք
Տիրոջն ամէնքդ, որ ուղիղ էք սրտով:
Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ
միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

ԹԱՆ ԻՒ

Ք

ՍԵղա՛յ մեծիդ բարերարութեանը, անարգս մեղա՛յ, մեղա՛յ ծագմանդ ճառագայթներին, խաւարս մեղա՛յ,
մեղա՛յ շնորհներիդ անրաւ երախստիքներին, արդարեւ մեղա՛յ, մեղա՛յ վերին գրառատ սիրուդ, յայտնապէս
մեղա՛յ, մեղա՛յ ոչէութիւնց ստեղծողիդ, ստուգապէս մեղա՛յ, մեղա՛յ գերունական ծոցիդ գզուանքներին,
անրաւ մեղա՛յ, մեղա՛յ աննուազ լոյսիդ փայելմանը, նենգողս մեղա՛յ, մեղա՛յ Քո անճառ կեանքի
ճաշակմանը, բազմիցս մեղա՛յ, մեղա՛յ անհաս շնորհներիդ պարզեներին, հանապազ մեղա՛յ, մեղա՛յ
զովեալ Մարմնիդ Աստուծոյ, մահու չափ մեղա՛յ, մեղա՛յ պաշտելի Արեանն Արարշիդ, իսկապէս մեղա՛յ:
Ահա՛ արդարեւ օրինեալ է սրտի համար յուսադրական այս բառը՝ «մեղան». սա պատուելի աւանդ է,
անքոռաց պատուէր, հայրենական տուրք, նախահայրերի օրէնք, համայնչից պաշար, անհերքելի խօսք,
զօրաւոր պատասխան, կենդանուրեան կամուրջ, Վերնայինին՝ ախտորժելի, սուրբերին՝ սիրելի, անխօնի կապ,
հրաշալի բարբառ, անշրջելի պատճառ, բաղծալի աղերս, փափագելի սեղան, սրտաքեկ հնչում, անճարների
ճար, կարծրութեան վանիչ, աստուածպաշտների սահմանում, հեթանոսների զիրք, վաղնջական կանոն,

քրիստոնեաներին՝ հարազատ, արարչութեանը յաղրող, անջրպես հզօր, ահաւոր զատուցիչ, բարձր արուեստ, անչափ խորութիւն, յափշտակութեան տեսիլ, կնքուած խորհուրդ, որով ոչ ոք չի կարող անցնել, այլ միայն ճանաչել, թէ սա անհասանելի է [անգամ] արագավալաց մտքի համար: Հրաշալի ճայն բարեպատեհ, որ չիշատակուեց մերժուած դասի [կողմից] իմ վերջին դատավճռի ժամանակ, [որով] գուցէ նոյնժամ մահուան հասցնող արդար վճիռն իսկոյն խզուելով, զատորշումն անիմաստ դարձնելով՝ յախտենական սահմանը քանդուէր: Մեծ փառքի զարդ [«մեղան»], որով նոյն Ինքն Աստուածութիւնն է պատկուելով բարգաւաճում [մեր մէջ]: Քանզի ով էր, որ դիմելով բռնեց այս սուրբ սեղանի եղջիւներից եւ իսկոյն ազատուելով պատժից, չարդարացաւ: Իսկ թէ Աքար Զարմեանը, Սաւուղ Կիսեանը եւ Յուղա Սիմոնեանը, այս սսելով չէ, որ արդարացան, եւ են եմ վկայում՝ իրաւամբ խստովանելով այս խօսքի պայմանը, որ ակամայ բռնադատուողների սէրն անկատար է, ուստի եւ բռվանդակապէս չէ փրկութիւնը: Իսկ ես կամովին համբուրում եմ՝ դարձեալ կրկնելով խօսքն այս երջանիկ, մկրտութեանը հարազատ:

Գ

Մեղա՝ յերախտիքներիդ մոռացութեամբ, վերատին մեղա՝, մեղա՝ յ մարմնովս հոգիս սպանելով, յիմարս մեղա՝, մեղա՝ յ կեանքիդ դրժողութեամբ, իսկ եւ իսկ մեղա՝, մեղա՝ յ խօսք արհամարհելով, չարաչար մեղա՝, մեղա՝ յ ինքս իմ սատակնան օրուան աճապարելով, վատրարս մեղա՝, մեղա՝ յ պարտականս անկենդան մահուան, ձաղկելս մեղա՝, մեղա՝ յ անպատկառս Ըստ բարձրութեան [հանդէպ], տաղտկալիս մեղա՝: Կրկին ողբում է հոգիս իր վերջին ողբով, քանզի կորստեան եւ կործանման ինձ բերեցի, քանզի անդարձ հեռացայ եւ որդիս քշնամի համարուեցի, երկնքի բարձունքից ընկայ եւ վարքի փշեր դիզեցի: Եւ առաւել եմ ողբում սղաղակերպ, քանզի ինքս անցս անարգեցի եւ կորուսի քափին դարձայ: Սի այլ դժոնակ կսկիծ ես [կայ իմ] իմ սրտում, քանզի համարում են ինձ ինչ որ չեմ, արտաքնայարդար բաժակս՝ անմաքուր, սպիտակեցուած որմս՝ գարշունակ, սին պարձանքներով պաճուճուած, լյոս՝ յաւարի փոխուած, զերանակիր աչք՝ թշուացեալ, փառիք ջահս՝ շիջուած, ամէն ինչով ամէնուրե ըստ ամենայնի վնասակար, տէրունական տնօրինութիւնների, աստուածային յայտնութիւնների, արարչազիր երեւումների եւ սաստիկ խոնարհութեանց հանդէպ եւ Նրա, Ում որ աչքովս տեսայ, Ում հանդէպ առաւել մեծ է պատասխանատուութիւնս, քան ամբողջ Աւետարանի, [ահա] սարսափն ու երկիւդ իմ, հոգեմաշ հոգսերը, անսփոփելի տարակոյսները, մտքով անհաշուելի թուարկումները, անկատար վերելքները, անհաստատ էջերը, յարմարական յուսահատութիւնները, պատշաճաւոր յանդիմանութիւնները, տեղին ծաղրուծանակները, իրաւացի նզովները եւ արժանահատոյց անէծքները: Արդ, սրանք են մեղաւորիս կշտարանքներն ու ինքնահարուած տանջանքները:

Դ

Եւ քանզի կարող ես բոլոր այս պարտքերս բողնել եւ բժշկել մահացու յայրուածները, Տէ՛ր ողորմութեանց, Աստուած բոլորի, Քրիստոս Մագաւոր, Բարձրեալ Հօր Որդի՛, ստեղծի՛չ, գրա՛ծ, բարերա՛ր, օրինեալ, առատածենն, հարուստ, ահաւո՞ր, հզօ՞ր, ողորմած, առաջնո՞րդ, ձեռնկալ, արարի՛չ, դարմանի՛չ, կեցուցի՛չ, համբերո՞ղ, անոխակալ, ապաւե՞ն, թի՛շկ, գովեալ, երկնաւո՞ր, անձա՞ն, լո՞յս, կեա՞նք, յարութի՞ն, նորոգութի՞ն: Երեւ, ըստ Ըստ սպոնտութեան, մարդասիրութեամբ հայես ինձ, Քեզ յնայելով եւ ս կողրամ, երեւ լսես ինձ, կհառաչեմ, երեւ ականց դնես, կպաղատեմ, երեւ անսաս, կաղերսեմ, երեւ ներես, կաղաչեմ, երեւ դէայի ինձ դառնաս, կգոշեմ: Իսկ երեւ անտեսես, կկործանուեմ, եւ երեւ ոտնահարես, կարտասուեմ, երեւ հոգեպահիկ շնծայես, կմեռնեմ, իսկ երեւ ահարկու դէմք ցոյց տաս, կսատակուեմ, երեւ սաստես, կղողամ, երեւ խելայես, կսուկամ, ապա թէ սաստկանաս, կսարսափեմ, երեւ հալածես, կիեծեմ, իսկ երեւ վայր նետես, կոչնչանամ, երեւ ողբերիս վհատութիւնը շղաղարեցնես, կտագնապէմ, երեւ յստանաս, կփախչեմ, ապա թէ սպառնաս, կընկճուեմ: Իսկ երեւ քննես, կքարկուուեմ, ապա թէ սպառնաս, կմերժուեմ, երեւ կամչես, կկասկածեմ, իսկ երեւ աչք յառես, կամաչեմ, երեւ ճայն տաս, կերկնչեմ: Բարի պարգենները մատնած, երանութիւնը բողած, շնորհը լքած, ուխտը դրժած, կեանքի աւանդը մոռացած, համարձակութեան վստահութիւնը կորցրած, էակների Ստեղծչի բարկացրած, շնորհի անճառութիւնն ընդունած, պատուական պատկերն այլայլած: Իսկ երեւ այս մահախելդ հեծութեան ցափ մէջ մարդասիրելով ժամանես ինձ մօս, Տէ՛ր Յիսուս Քրիստոս՝ կատարելով մարգարեկական Սուրբ Գրքի գրուածը իմ հանդէպ, թէ [Քո] բժշկութիւնը դադարեցնում է մեղերը մեծամեծ, այնժամ, ամէնառաս քաղցրութեամբ պատուաստուելով Քեզ, Ըստ լուսոյ կերպարանքը նկարելով հոգուս մէջ, վերստին գտնուելով, կհաստատուես բարուած եւ կրկին ստեղծուած անմահ եւ անախտ կեանքի փրկութեամբ, եւ Քեզ Հօրդ եւ Սուրբ Հոգուտ փա՞ռ յախտեանս. ամէն:

ԲԱՐԵԽՈՍԱԿԱՆ ԱՂՈԹՁՆԵՐ

Աղօթք սրբուի Աստուածածնին

Ըստ առջեւ ենք ընկճում, սուրբ աստուածածին, եւ աղաչում անարատ Կոյսիդ՝ մէր անձանց համար եւ

աղաջիր միածին Որդուղ փրկել մեզ փորձութիւնից եւ մեր բոլոր վտանգներից:

ՄԵՍՐՈՊ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Աղօքք

Թագաւոր հզօր, ապահն ծարաւածների եւ փրկի՛ նեղվածների, որ մեզ համար չարշարանքների ենթարկուեցիր անօրէններից, արքանացը քո գօրութիւնը եւ արի՝ ապրեցնելու քո արեամբ գնուածներին, [թոյլ] մի՛ սուր սատանային գերել քո փրկածներին, մի՛ թող չարին բնակուել քո սուրբ անուան տաճարում եւ Քեզ մարմին եւ անուան եղածներին մի՛ թող ուսնակոն լինել եւ ծաղրուել թշնամուց, այլ գրա՛ քո արարչական սիրով քո արարածներին:

Տէ՛ր, ողորմի՛ր մեզ, քանզի քո Խաչով մշտապէս պարծեցանք, եւ սա թող պահպանի մեզ երեւելի եւ աներեւոյ թշնամուց:

Տէ՛ր, ողորմի՛ր, քանզի ապահնեցինք ամենասուրբ Կոյս Աստուածածնիդ բարեխօսութեանը, որպէսզի նրա աղօքքներով փրկուենք չարից եւ առանց փորձութեան կնքենք մեր պանդուխտ կեանքը:

Յանուն քո տասներկու սուրբ առաքեալների եւ նրանց աշակերտների ողորմի՛ր, Տէ՛ր:

Յանուն սուրբ Հոփիսիմեանց եւ Գայիանեանց, Աստուած, ողորմի՛ր բազմամելիս:

Յանուն սուրբ Գրիգորի եւ նրա լուսաւոր զաւակների, որոնց միջոցով ճանաչեցինք մեր Փրկիչդ, որոնց միջոցով հալածեցիր դեւերի բազմութիւնը Հայաստան աշխարհից, այժմ էլ սատանային հալածիր մեր մերձակայքից:

Յանուն սուրբ Վարդանանց, Աստուածանց եւ սուրբ քահանաների, որոնք պատերազմելով խափանեցին չարի պատերազմը եւ փրկեցին կործանումից Հայաստան աշխարհից, այժմ էլ, Տէ՛ր, խափանի՛ր մեր միջից սատանային իր չարազործներով:

Յանուն սուրբ ճգնաւորների, հայրերի եւ [նրանց] բոլորի բարեխօսութեամբ որոնց ողորմի՛ր ինձ, Տէ՛ր, քանզի նրանք, Տէ՛ր, Քեզանից շնորհներ ստացան եւ քո ամուամբ յառեցին բանսարկուի բոլոր հնարիները, այժմ եւս թող յաղթի քո յաղրող գօրութիւնը, Տէ՛ր իմ, եւ տայ մեզ յաղթել հակառակամարտի ընդդիմութիւնը:

Յանուն մեր սուրբ հայրապետների եւ առաջնորդների, [նրանց] բոլորի բարեխօսութեամբ, որոնց իշխանութիւն տուեցիր կոխուտելու օձերը, կարիճները եւ թշնամու բոլոր գօրութիւնները, նրանց բարեխօսութեամբ եւ այժմ շնորհիր կոխուտել մոլորակամ վիշապի գլուխը, լուցնել [նրա] գնդերը եւ փակել հերձութեածները:

Յանուն կանանց ծնունդների մէջ մեծի՝ Յովիաննէս [Սկրտչի], Ստեթանոս Նախավկայի եւ բոլոր սուրբերի, նրանց բարեխօսութեամբ սրբի՛ր մեզ հոգու եւ մարմնի ամէն տեսակ պղծութիւններից եւ արժանացրո՛ մեզ քո ճշմարիտ երկրպագուների հետ հոգով եւ ճշմարտութեամբ երկրպագելու եւ փառաւորելու Քեզ՝ Ամենասուրբ Երրորդութեան ամէն:

Սուրբ Գրիգոր Տաքեացու աղօքքը սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչին

Ո՛վ հայր բարեգուր, անյիշաչա՛ր եւ բարեսէր, լի՛ր մեր պաղատանքները, քանզի գիտենք Պարգևատուին մերձ բարեխօսին: Աղաջի՛ր որ հոգեւոր երկեւնի ծնունդ անարժան զաւակներիս համար, որ հեռացուի մեզանից մեր կրկնակի վրիժապարտ յանցանքների արդարակշիռ պատուհասը, այսինքն՝ ըստ հոգու՝ աշխարհակալ գերողից եւ, ըստ մարմնի, նրա չարաչար տանջող արբանեակներից: Որպէսզի, թերեւս, հնազանդութեամբ եւ մտերիս ծառայութեամբ միշտ սպասաւորենք մեր ճշմարիտ թագաւոր Յիսուս Քրիստոսին: Իսկ երեւ Նա մեզ եւ բոլորի համար անքննելի դատաստանով սահմանել է մեզ այստեղ լինել ծառայութեամբ, ինչպէս որ ենք իսկ՝ սպրկացած խատախրտ տէրերի կողմից, աղաջի՛ր բոլոր ընտրեալների դասերով, որոնք թեզ հետ են, որպէսզի այս չարչարանքները, որ կրում ենք ակամայ, լինեն իբրեւ կամաւոր ապաշխարութիւն մեր մեղքերի բողութեան համար: Որպէսզի, ազատուելով այս [ամենից], արժանի լինենք լուսոյ որդիներս լուսոյ հօրդ եւ բոլոր սուրբերի հետ փառաւորելու Երբեակ Անձնաւորութեանը եւ Սի Աստուածութեանը՝ համագոյ եւ զուգական Երրորդութեանը՝ Հօրը լուսոյ եւ Որդուն եւ Սուրբ հոգուն, յաղիտեան յախտենից: ամէն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ

Աղեքս Տիրամայր ս. Աստուածածնին

ԲԱՆ Զ

Ա

Եւ արդ, այսքան յուսահատութիւններից, ահարկու սրտաբեկութիւններից, սաստիկ ահարեկութիւններից, աստուածային բարկութիւններից յետոյ, թախծալից հոգով տագնապած, աղաչում եմ քեզ, սուրբ Աստուածածին, իրեշտակ՝ մարդկանցից, մարմնատեսիլ թերովք՝, երկնաւոր արքայուիի, անխառն՝ իբրեւ օդը, մաքրուր որպէս լոյս, անշաղախ՝ բարձր արեգակի պատկերի նման, գերազանց, քան անկոյն սրբութիւնների քնակավայրը, երանելի խոսման վայր, եղենմ շնչական, անմահ կենաց ծան՝ բոցելին սրով պարուրուած, բարձրեալ Հօրից օրացած եւ հովանաւորուած, Հոգու հանգստեամբ հանդերձաւորուած եւ մաքրագործուած, Որդու քնակութեամբ յարդարուած տաղաւարուած. միածին՝ Հօր համար, եւ քեզ՝ անդրանիկ, Որդին քն՝ ծննդեամբ, եւ Տեր՝ արարչութեամբ, անկիրը մաքրութեան հետ՝ եւ անքիծ բարի, անարատ սրբութեան հետ՝ և խնամակալ բարեխոս: Ընդուիր քեզ դաւանողին այս աղերսալի աղօքքը եւ, խառնելով նրան մեծիդ ներքորուած իմ նախկին խօսքը, իբրեւ քո պաղատաճքը մօտեցրու, ընծայի՛ր [Աստծուն]: Հիսիր, միացրու մեղաւորիս դառը հեծութիւնը քո երջանիկ եւ խնկաւորուած խնդրուաքնների հետ, տունկը կենաց՝ օրհնուած պտղի, որպէսզի, միշտ քեզանից օգնութիւն ստանալով, բարեգործուելով, անապական քո մայրութեանն ապաւինելով եւ լուսաւորուելով, ապրեն Քրիստոսի՝ քո Որդու եւ Տիրոց համար:

Բ

Օժանդակի՛ր թեւաւոր աղօքքներովք, խոստվանուած Մայրդ ողջերի, որ երբ եկնելու լինեմ այս երկրի հովտից, առանց լլիանքների գնան դէախ՝ դէախ պատրաստած օթևանների, քող թերեւ լինի վախճանը իմ՝ անօրէնութեամբ ծանրացածիւ: Տագնապի օրն իմ դարձրու թերկութեան Տօն ինձ համար, ողջացուցի՛չն Եւայի երկունքի: Բարեխօսի՛ր, խնդրի՛ր, աղաչի՛ր, քանզի ինչպէս անձառելի մաքրութեան, [անպէս] էլ ահա հաւատում եմ խօսքի ընդունելութեանը: Արտասարքով օգնի՛ր Վտանգուածիս, գովեալի կանաց մէջ, ծունը խոնարհեցրու հաշութեանս համար, ծնո՞ղ Աստուծոյ, թշուախս հոգա՛, խորան Բարձրեալի, ձե՞ոք տուր ընկածիս, տաճա՞ր երկնային, փառաւորի՛ր քո Որդուն քեզանով՝ ինձ համար աստուածօրեն հրաշագործելով քաւութիւն եւ ողորմութիւն, Աղախի՛ն Աստուծոյ եւ Մայր, քո՞ն բարձրանայ քո պատիւն ինձանով, եւ քո՞ն ցոյց տրուի իմ փրկութիւնը քեզանով:

Գ

Եթէ ինձ գտնես, Տիրամայր, թէ ինձ ողորմես, սրբուիկ, թէ կորուսեալիս շահես, անարա՛տ, թէ խրտնածիս խնամարկես, երջանիկ, թէ ամօրհարիս առաջ տանես, բարեշնո՞ր, թէ յուսահատուածիս համար միջնորդես, մջշտ սուրբ Կոյս, թէ մերժուածիս ընտանեցնես, մեծարուածն Աստծուց, թէ գուր ցոյց տաս ինձ, լուծի՛չ անէծքների, թէ տատանուողիս հաստատես, հանգի՞ստ, թէ խոռվեներից եւ յուզումներից հանդարտեցնես ինձ, խաղաղարա՞ր, թէ վրիպածիս ինար գտնես, գովեալ, թէ ինձ համար մահուան հանդէս, թէ դառնութիւնն իմ անուշացնես, քաղցրութիւն, թէ բաժանման արգելք իմ քանիս, հաշութիւն, թէ անմաքրութիւնն իմ վերացնես, եղծման ընդունիչ, թէ մատնուածիս մահից փրկես, կենդանի՛լոյս, թէ լացիս ձայնը կորես, թերկութիւն, թէ խորտակուածիս կազուրես, դե՞ղ կենաց, թէ կործանուածիս նայես, հոգելի՛ց, թէ ողորմութեամբ ինձ հանդիպես, նուիրեալ կտակ:

Օրինեալր միայն երջանկալեզու անրիծ շուրբերից, ահա՛ կուսութեան կարից մի կարիլ, իմ մէջ անձրեւելով, ինձ կեանք է տալիս, Մայրդ՝ բարձրեալ Տիրոց Յիսուսի՝ Արարչի երկնքի եւ ամբողջ երկրի, Որին անձառապէս ծնեցիր բռվանդակ մարմնով եւ համայն Աստուածութեամբ, որ փառաւորուած է Հօր եւ Սուրբ Հոգու հետ՝ էութեամբ եւ անքնութեամբ մեր քնութեան հետ միացած, ամէն ինչ եւ ամէն ինչում է Նա՝ Երրորդութիւնից մէկը. Նրան փա՛ռ յախտեանս յախտենից. ամէն:

ԲԱՆ ԶԱ

Ա

Աստուածածնի մաղթանքների հետ ահա՛ երկնային լուսակերպ անմահ հրեշտակների հայցուածների աղերսները, որ հանապազորեայ բարեխօսութեամբ, առանց լոելու, մաքրուր թերանով գոչում են ինձ համար, ընդունի՛ր Բարեգուր: Նրանք բարի են, բարեգործուած՝ Բարերարից, անմասն՝ շարից, Էիդ ամէնիշխան հրամանով ստեղծուած, Բարձրեալիդ հզօր օրբերն են՝ հրամանիդ միշտ [պատրաստ], սուրբ են, մաքրուր, անարատ, օրինեալ, վայելչական, յաղթող, անպարտելի եւ արագընթաց՝ մտատեսութեան ընթացքի նման:

Բ

Որոնք եւ բարեխօս են, արարող եւ խնամակալ՝ եռամեայ դատարկութեամբ պտղակորոյս թզենու տունկի (որը ամբողջական յախտեանների պէս պարունակում է ժամանակը՝ անցեալը ներկայի եւ ապառնի հետ)

տարեց-տարի երկարաձգուած աշխարհիս այգում արմատացած, սին սաղարթներով պաճուճուած, պտուղներից զրկուած, որ ճշգրիտ պատկերն է, այս թշուառ մարդկութեան: Նրանք հանապազ դեգերում են մեր շուրջ՝ որպէս բարեխօսներ, սպասարժներ եւ խնամակալներ կարենցելով մեր տառապանքներին, բարիքի մէջ մեր մասն ունենալուն են սպասում եւ աղօթում մեր՝ յախտենական կենդանութեամբ փրկուելու համար՝ այս խօսքն ասելով. «[Տէ՛ր], մի անտեսիր Քո ձեռքի գործը»: Ըանզի, արդարեւ, մեզ համար են այս աղաշանքները բարերար Աստծուց սահմանած նրանց, վրայ, քանզի նրանք խօսքով են ստեղծուած, եւ մենք՝ ձեռքով արարչագործուած: Նրանք գալու են Սիածնիդ հետ հատուցման սուկալի Դատաստանին իբրև վկաներ, իբրև ճշմարտախօս մեղադրողներ երկրայիններիս յանցանքների, ահաւոր ատեանի առաջ անաշառորդն հաջուեսու պիտի լինեն մեզ համար եւ այնտեղ էլ, կարենցելով մեզ, պիտի հնչեցնեն իրենց մշտանուեր երգը հառաչելով. «Ողորմի՛ր, Դո՛ ստեղծեցիր, կորստեան մի մատնիր»:

Գ

Արդ, վեհ անմահների գոհարանական խնդրանքների հետ մեր հեծեծանքները եւս հոտոտիր, Արարի չ ամենայնի, որ Քո գրութեամբ գերազանցում ես երկնայիններին եւ երկրայիններիս, քանզի Դո՛ ես բարերարը եւ մեր, եւ նրանց: Արդ, անախտներն այդ, իրաշատեսիլ իրակերպները, անշաղախ մաքուրները, անմեղները եւ բոցանութիւնները, հոգեղնները եւ անյաղընները, իրենց այս բարեկարդութեան շնորհի, բարձր ընտրականութեան ամենամեցուն առաւելութեամբ եւ գերափայլ առաստ գիտութեամբ, գերմեռանդ աստուածասիրութեան ինքնարուի տապի անցուրս ջերմութեամբ իրենց պէս եւ մեր սառը սրտերի անրորդոք շիզումն են ջեռուցում, որպէսզի նրանք այրուեն անաղօս մեծախորհուրդ սուրբ Սեղանի վրայ, այս խորանի մէջ՝ առանց նիրիելու եւ դանիաղելու սպասելով Ամենաստեղծի կեցուցիշ կամքի երանենի հրամաններին, Աստծուն միացած անբաժանելի քերովքէական առաքինութեամբ: Նրանք երկնաւոր մեծ պետութիւններ են, անրիծ զինուորներ, ահաւորներ, երկնաւոր Աստծու պատազնեայ պաշտօնեաներ, լուսէ շողերի ցոլքեր:

Դ

Որոնցով եւ ինձ՝ հողեղն մեղաւորիս, մարդասիրաբար ողորմի՛ր, Յիսո՛ւ, իմ իրեշտակի աղաշանքներով՝ դարձնելով ինձ, Տէ՛ր, դէպի Ը բարի, լուսեղն ճամփան, որպէսզի հոգուս պաշտպանութեան աւանդը, որն այս կեանքում նրա տեսչութանը Դու վստահեցիր, ինձ համար բերկուեալ սրտի ուրախութեամբ, Ըեզանից օրինուած, անմեղադրելի, խնդայից դէմքով ու զուարծութեամբ, Քեզ՝ անհաս փառքով Արքայիդ կամք, յաւերժ կենդանի հրեշտականներիդ ամենաուրախ խրախճանքներում ընծայաբերի, գովեալ ողորմած: Եւ Զեզ, անքունի՛ն, անհաս Հօր եւ անճառ Հոգու հետ վայել է փառք, պատի եւ երկրպագութիւն յախտեանս յախտեանից: ամէն:

ԲԱՆ ԶԲ

Ա

Տէ՛ր Աստուած բարերար, բազմապարզեւ թագաւոր, կենաց պատսպարան, լուսոյ կերպարանք, լայնատարը հանգստարան, որ, մեղաւորիս համար զարով, մարմնացար, անպատում գործեր եւ բազում հրաշքներ, մինչեւ վերցրածդ մահուն մատնեցիր ամենալիր Աստուածութեանդ հետ:

Բ

Արդ, յանուն սուրբ առաքեալներիդ, որոնց երկնաստեղծ Քո ձեռքերով ձեռնադրեցիր եւ Սուրբ Հոգովդ օծեցիր, որոնց արժանի գովեստն արեցի ըստ կարողութեանս, մէկ այլ գրածրում, Քո փառքի համար, տէ՛ր ամենայնի, եւ ինձ ողորմիր՝ յիշելով այն սէրը, որին Դու նրանց արժանացրի: Նրանցով ելքի շախին ինձ ցոյց տուր դէպի փափագելի երանութիւնը, նրանց հովութեան բարի ճայնը թող քաղցր հնչի ինձ համար որպէս կենաց ողջոյն: Թող որ ես նոյնպէս անեղն փրկութեան մասն ունենամ տօնելի յոյսի մէջ նրանց հետ, ովքեր առաջնորդներ են, պատուի սկզբնաշնորհներ, փառաւորեալ դասեր, գետեր բանական, բարձր աւետարանչիներ, պանծալի իշխաններ, լուսապայծառ թագով պճնուածներ, զօրութեան շնորհի անկողոպտելի զարդով պայծառացածներ՝ [նուիրագործուած] տիրական լոյսի զուարթացուցիշ իլով սրբազն:

Գ

Բարձրեալդ Զրիստոս Աստուած, մեծ պատուիրանիդ աշակերտողների եւ նահատակութեամբ ընտիր ճանաչուած մարտիրոսների, որոնք, մահացու եւ վշտաշարչար իրենց մարմնով, վտանգաւոր ու ամենակիր անդամներով, երկրաւոր ու հողազանգուած բնութեամբ մարտնչելով բոլոր նիւթեղն զոյի տարրերի հետ, պսակուեցին, բարձրացան եւ հոգեպէս կենդանացան, արիարար ելնելով երկրից՝ ըստ մարգարեկի՝ [դարձան] ճշմարիտ վկաներ ամենափորձ մահուան, երկրանակ հայողներ անտես ու ծածուկ իմանալիների՝ աներկայ բարիքների յոյսով տեսնուող, առաքեալների աշակերտուներ ու նրանց չարչարակիցներ, իրենց գործերով, նրանց հաւասար՝ կատարեալ եւ անթերի լրմամբ, պարում են [իիմա] անսահման երանութեան

խրախճանքներում, նրանց հաճոյական եւ ընդունելի աղօքքներով եւ արիւնընծայ, վաստականուէր եւ քրտնակնդրուկ աղերսները յարգելով՝ վերստին ընդունի՛ր եւ ինձ՝ որպէս նրանց ժառանգակից՝ անեղ փրկութեամբ Քո մէջ հաստատելով:

Դ

Նրանց հետ, որոնք, արեամբ ներկուած, անցան իրի ու սրերի միջով, եւ սուրբ ճգնաւորների, մենակեաց հայրերի եւ Քեզ ի հետեւողների, Որդի՝ Աստուծոյ, որոնք անպարտելի քաջութեամբ եւ անպատիք զգաստութեամբ մարտնչեցին արիաբար դժնեայ եւ գոռոզ մարմնի բռնութեան դէմ, սրանով հալածեցին անմարմին Բեյխարին եւ մշտամարտ նահատակութեամբ աշխարհային կեանքի ասպարեզում առանց ծանրաբենութեան տաղտկութեան, լայնածաւալ աշխարհի ալեծուի ծովից բոցնելով իրենց թերեւ հոգիները մարմնի ծանր տապանակով, կեանքի նաւահանգիստը հասան եւ իրեր սիրողներ վերին վիճակի, առանց խորհելու անցեալի մասին, յաղութեան թագը համարձակապէս պայծառ ճիշտութեամբ պճնելով, արժանապէս գլխներին դրեցին, նրանց արժանաոր աղօքքներով եւ նուիրական խնդրանքներով, նրանց հետ Քեզ մօտ ընդունիր եւ ինձ՝ ամենապատժապարտ մեղատրի՛ն:

Ե

Եւ ահա, խառնելով անմաքուր խօսրս վերոգրեալ երջանիկների փառատրական աղերսարկութեանը, որոնք ինձ համար գոչում են Քեզ ի հաճութիւն, են էլ [եմ գոչում] նրանց հետ, ինչպէս դառնութիւն քաղցրութեան հետ խառնած կամ տատասկ՝ ողորկութեան, տգերութիւն՝ վայելչութեան, տիղո՞ մարգարտի գեղեցկութեան կամ հող՝ զոտուած ուկու եւ կամ անարգ քարեր՝ արծարի պայծառութեան, բացասորիւն՝ ճշմարտութեան եւ կամ ատամնառու մի աւազահատիկ՝ հացի կակուու զանգուածի: Արդ լսի՛ր, հզօ՞ր, ամենահնա՞ր, գովեա՛, նրանցը՝ ինձ համար, եւ իմր՝ նրանց հետ ի զովեսան նրանց, ի փրկութիւն իմ եւ ի փառ Ըո, ամենազո՞ր, բարերա՞ր, օրինեա՞լ ներողամիտ, կարո՞ն, անքնի՞ն, անձա՞ն, անե՞նդ եւ անստե՞նդ: Ըոնն են պարգևները, Ըոնն են շնորհները, Դո՞ւ ես սկիզբն ու պատճառը բոլոր բարիքների: Դատապարտող չես, այլ՝ պատող, կործանող չես, այլ՝ գնտող, մահացնող չես, այլ՝ ապրեցնող, տարազրող չես, այլ՝ ժողովող, մատնող չես, այլ՝ փրկող, ընկերող չես, այլ՝ վեր հանող, գլորող չես, այլ՝ կանգնեցնող, անիծող չես, այլ՝ օրինող, վրիժառող չես, այլ՝ վնիքարող: Ոչ թէ հերքում ես, այլ՝ գրում, ոչ թէ սասանում, այլ՝ հաստատում, ոչ թէ ոտնահարում, այլ՝ սոփուկում, ոչ է մահու պատճառ յօրինում, այլ՝ հնար փնտրում կեանքի, ոչ թէ մահացնել ուզում, այլ՝ ողորմածարար փրկել: Զե՞ն մոռանում այցելել, չե՞ն լրում բարին, չե՞ն արգանում գրութիւնը, չե՞ն բերում վճիռ կրտսեան, այլ՝ կտակ ազատութեան: Ոչ անարգում ես առատութիւնից, ոչ բամբաստում շնորհների համար, ոչ հայիշյում պարգևների համար, ոչ նախատում ձրի բաշխելոց, ոչ պախարկում ներողամտութեան համար, ոչ պարասաւում ներելու համար, ոչ բանսարկում բարութեանց համար, ոչ անպատճում բաղյութեան համար, ոչ էլ արմահարում ենզութեան համար: Սրանց համար, [Տէ՛ր], առաքում են Քեզ ոչ թէ տրտունջներ, այլ՝ անլույլ գոհարանութիւններ: Վերցրո՞ւ մեղքերն իմ, հզօ՞ր, խափանի՛ր անէծքն իմ, օրինեա՞լ քալի՛ր պարտքերս, ողորմա՞ծ, ջնջի՞ր յանցանքներն իմ, գրա՞ծ, մեկնի՛ր [ինձ միայն] մատոյ օգնութեան, եւ իսկոյն կրտսեամ կատարեալ: Տէ՛ր, ի՞նչ կայ Քեզ համար սրանից աւելի դիրին, եւ ի՞նչ նեղաւորի համար առաւել կարեւոր: Այլ կենանազրի՛ր, բարեխնա՞ն, Ըո ստեղծած պատկերիս շունչը կրկին՝ շնորհիդ նորոգող եւ լուսաւորող մաքրագործ շնչով ամենամեղ հոգիս պաշտպանելով:

Զ

Մի՛ թեր, ողորմա՞ծ, ինձ օր տարաժամ՝ այսքան շուտափոյթ, որ ես անվաստակ ձեռնունայնութեամբ հեռանամ անկատար ճանապարհով [այս կեանքից], մի՛ մատուցիր ինձ բաժակ դառնութեան ծարաւիս ժամին, մի՛ փակիր, գրա՞ծ, իմ դէմ յաջողութիւնը հոգեւոր օգտիս, եւ թող մահուան գիշերն իբրեւ յանկարծադէպ հենի ասպատակ շիանի վրաս, թող տօրակեց տապս արմատներս կտրուկ չցամաքեցնի անպատճաստ պահին, ոչ էլ լուսնական դիպուածները հասնելով գաղտնի վնասեն ինձ, թող մեղքիս սառոյցը չպահուի իմ մէջ, թող աշխարհիկ կեանքի ջրերի հոսանքներն ինձ չողողեն: Թող հանգիստն ինձ նահ չըերի, եւ ոչ նինջը կործանում առաջ թերի, թող քունն ինձ կորուստ չինի, եւ ոչ էլ նիրին ապականութիւն գործի, թող վախճանն անժամանակ շարշալի վրաս, ոչ էլ հոգիս, վեր բարձրանալիս, բռնուելով ներքեւ շարտուի:

Է

Դո՞ւ ես Տէ՛ր, Դո՞ւ՝ գրած, Դո՞ւ՝ բարերար, Դո՞ւ՝ ներողամիտ, Դո՞ւ՝ ամենակարող, Դո՞ւ՝ ամէն անհասի համար անձառ զօրաւոր՝ քաւութեան, փրկութեան, կենասազործելու, լուսաւորելու, վերստին հաստատելու, զիշատիչների ժամիքներից եւ կամ վիշապների ատամներից կեանքի կորգելու, խոր անդրներից թերկութեան լոյսին թերելու, մեղքի յորձանուտներում խեղդուելուց փրկած՝ արդար երջանիկների հետ փառքով բազմեցնելու: Ամենայն հոգի ակնկալութեամբ, յոյսով Քեզ է սպասում Ըո շնորհներին՝ թէ՛ երկնայինները եւ թէ՛ երկրաւորները, թէ՛ մեղքով ընկածները եւ թէ՛ արդարութեամբ բարձրացուածները, թէ՛ տերը, թէ՛ ծառան, թէ՛ տիկին եւ թէ՛ աղախին, եւ Ըո ձեռքին է բոլորի կենանութեան շունչը: Եւ Քեզ Հօր եւ Սուրբ Հոգուի հետ փա՛ ոք յախտեան յախտենից. ամէն:

Ս. ՆԵՐՄԻՍ ԾՆՈՐՉԱԼԻ

Ծգնաւորներ՝ Աստուծոյ եւ ժառանգորդներ՝ երկնքի արքայութեան, որ, փոխանակելով անցաւորները, ստացաք նանց բարիքները. բարեխօսեցէք առ Տէր Եկեղեցու մանուկների համար:

Նահատակներ՝ պանծալի եւ սիրելիներ՝ երկնաւոր Հօր, որ ձեր արեամբ մկրտուեցիք Քրիստոսի հետ խաչի մահով. բարեխօսեցէք առ Տէր Եկեղեցու մանուկների համար:

Մարտիրոսներ՝ ցանկալի եւ օքեւամներ՝ ճշմարտութեան Հոգու, որ հոգով յաղթեցիք կարիքներն ու ցանկութիւնը. բարեխօսեցէք առ տէր Եկեղեցու մանուկների համար:

Գովելիներ՝ աշխարհի եւ բազմալիներ՝ վերին պետութիւնների, որ մարդկանց բոլոր որդիներից աւելի՝ երանութեան վիճակին հասաք. բարեխօսեցէք առ Տէր Եկեղեցու մանուկների համար:

Կամաւոր՝ զոհեր, մանուկներ՝ տարիքով եւ կատարեալներ՝ իմաստութեամբ, որ կաթի փոխարէն զմայլեցուցիչ գինին ընպեցիք. բարեխօսեցէք առ Տէր Եկեղեցու մանուկների համար:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՍԱՐԿԱԽԱԳ

Աղօթք սուրբ Կոյս Մարիամ Աստուածածնին

Ծննննա երկրածնի եւ ծննն՝ բոլորին ծննողի, կուտարեամբ Մայր եւ, մայր լինելով, ճշմարտապէս Կոյս, այս երկուսով հանդերձ մի ես եղած եւ անուանուած, իրաշափառազոյն գործի սկիզբ եւ կամ վախճան, ըստ որի անշուշտ իրի վկայութիւնը: Մեր բնութեան սրանչելի պտոն եւ նորմնայ արամաւ եւ յոգնազան առաքինութեամբ մի եւ միակ՝ բազմութեան մէջ, բնութեամբ ամբողջովին առանձնացած, բազմութեան մէջ շնկատուած, հասարակ եւ ուրիշ իմացուծ, զատուած եւ շնեկուսացած՝ մէկը՝ աստուածային նորագործութեամբ, եւ միհար՝ ընտանի բնութեան հաղորդութեամբ: Շաղկապ, որի քակտումն անկարելի է, անխառնելի բնութիւնների միացում, անբովանդակելի բովանդակութիւն եւ անպարազիր էութեան պարագրութիւն, անսկիզի սկիզբ եւ անժամանակի սահման, ամէն ինչ Պարունակողին նոյն բարականագործութեամբ քեզանում կրող: Քա՞նդր հայիր բնութեանս, որից ընտրուեցիք՝ բոլոր արմատներից եւ դրանցից բուսածներից միայն առաւել մեծ լինելու համար՝ ոչ ոքի զուգադաս չունենալով պատուի եւ մեծ փառքի մէջ, նաեւ՝ յետոյ եկողններից, որոնք բէպէտ սրանչելի էին՝ ըստ իրենց չափի գերազանցելով նոյն բնութեան բովնդակ հաղորդակիցներից: Գթա՝ որպէս մայր Մեծի ողորմութեամբ, որ Հօր խնամասիրութիւնն ու բարեգործիւնն ունի, նմանուիր Նրա խոնարհութեանը մարդկային ցեղի բարութիւնից տարագրուածների համար, իբրեւ Աստուծոյ Մայր՝ քո սուրբ եւ մշտնջենաւոր կուտարեանդ աղաջողն մի՛ անտեսիր բարեխօսութեամբ:

ԱՂՕԹՁՆԵՐ ԱՍԵՆԱՅՆ ՊԻՏՈՅԻՑ

Առաւտեան ժամի աղօթք

Տէ՛ր, եթէ շորբերս բանաս, իմ բերանը կերպի Քո օրինութիւնը:

Օրինեալ է համազոյ եւ միասնական անբաժանելի Սուրբ Երրորդութիւնն՝ Հայր եւ Որդի եւ Սուրբ Հոգի, այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Գոհանում եմ Քեզանով, Տէ՛ր իմ եւ Աստուած իմ, եւ օրինում ու փառաւորում Քո սուրբ անունը, որ պահեցիր այս զիշեր Քո անարժան եւ մեղադար ծառային բոլոր վտանգներից ու փորձութիւններից, խաղաղութեամբ հասցրեցիր առաւտեան ժամին եւ արժանացրեցիր տեսնելու Քո ողորմութեան լոյսը:

Եւ այժմ աղաջում եմ Քեզ, Տէ՛ր իմ եւ Աստուած իմ, նոյն ամենազօր աջովկ պահպանի՛ր ինձ նաեւ այս ցերեկ եւ փրկի՛ր բոլոր վնասաբեր դիպուածներից, բոլոր մեղսադիր խորհուրդներից, խօսքերից եւ գործերից: Եւ ուղղի՛ր իմ ընթացքը, որպէսի չիշխեն ինձ վրայ բոլոր մեղքերը:

Առաջնորդի՛ր ինձ դէպի բարի խորհուրդներ, ճշմարիտ խօսքեր եւ ամսեղածին ու օգտակար գործեր:

Դո՞ւ եղիր վերակացու եւ առաջնորդ Քո սխալական ծառայիս՝ իմ բոլոր ընթացքներում, փրկի՛ր դէպի գայթակղութիւնից ցերեկը եւ ձեռքերիս գործերն ուղղի՛ր ինձ: Եւ Դո՞ւ պատրաստիր իմ հոգու եւ մարմնի կարիքները: Եւ խաղախութեամբ, առանց մեղքերի ու փորձութիւնների հասցրո՛ երեկոյան ժամին: Որպէսի այն ժամին ես փառաւորեմ Սուրբ Երրորդութեանդ, Որին միշտ վայել է փառք յախտեանս յախտենից. ամէն:

Միջօրէի աղօթք

Արեգակնային արդար, Տէ՛ր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ծագեցիր հայրական ծոցից՝ Չո ճառագայթներն արձակելով ողջ տիեզերքում: Բաց մեր սրտերի աշխարհը տեսնելու Չո համապիտ լոյսը եւ հետեւելու Չո շալիղներին, հալածիքի մեր միջից ծանձրութեան դեմքն, որ այս ժամին մարտնչում է մեր դեմ՝ ջերմացնելով մեզ մեղքերում եւ նիւթականի սիրոյ մէջ: Չո շնորհներով փրկիք մեզ նրա բոլոր մեքենայութիւններից: ամէն:

Ննջման ժամի երեկոյեան աղօքք

Գոհանում եմ Քեզ, Տէ՛ր իմ Աստուած իմ, եւ օրհնում ու փառաւորում Չո սուրբ անունը, որ պահպանեցիր Չո անարժան եւ մեղատր ծառային այս ցերեկ եւ խաղաղութեամբ հասցրեցիր երեկոյեան ժամին:

Եւ այժմ աղաջում եմ Քեզ, Տէ՛ր իմ Աստուած իմ, որ ստեղծեցիր ցերեկը՝ գործելու, եւ գիշերը՝ մեր տկար բնութեան հանգստի համար, արդ, տուր Չո ծառային մարմնով ննջել եւ հոգով ու մտքով արքուն մնալ:

Տէ՛ր իմ եւ Աստուած իմ, ահա ես ննջում եմ եւ ընկած եմ անկենդան դիակի նման եւ չզիտեմ՝ երբ ես ինչպէս եմ արքնանալու, ուստի հոգիս, մարմնիս եւ իմ բոլոր պարագաները Չո անհուն ողորմութեան մէջ են: Եւ խնդրում եմ, որպէսզի Դու Չո ամենազօր աջով կնքես Չո ծառայի տեղն ու յարկը, ելքն ու մուտքը, որ ննջեմ ապահով եւ աներկիդ, խաղաղութեամբ եւ առանց փորձանքների: Պահպանիր ինձ իմ հոգեկան եւ մարմնական բոլոր թշնամիներից եւ նրանց որոգայթներից, փրկիք ինձ խաւարում շրջող չարից, զիշերային եւ զարհութեցուցիչ երեսումներից: Մաքրիր իմ միտքը բոլոր թիւր մստածումներից, աղտեղի խորհուրդներից եւ բոլոր մեղածին շարժումներից: Չո յանցաւոր ծառային պահպան եւ վերակացն՝ կարգիր երկնային զինուրութիւններիդ բանակը՝ իմ հրեշտակի հետ, եւ Քրիստոսի ամենայաղը Խաչի նշանը, որոնց [օգնութեամբ] այս զիշեր կննջեմ ապահով ու աներկիդ եւ խաղաղութեամբ կհասնեմ առաւտեան ժամին, որպէսզի եւ այնժամ փառաւորեմ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուդ, Որին միշտ վայել է փառք եւ երկրպագութիւն յախտեանս յախտենից. ամէն:

Կէսզիշերային աղօքք

Կէսզիշերին արքնանալով՝ խոստովանում ենք Քեզ, Տէ՛ր՝ փառաւորելով Չո սուրբ անունը, եւ խնդրում ենք Քեզ՝ մեզանից հեռացրո՞ւ խաւարային խորհուրդները՝ Չո ողորմութեան շնորհով պահելով բանսարկուի պատրամներից: ամէն:

Աղօքք, երբ որեւէ գործ ես ձեռնարկում

Մեր ձեռքերի գործն ուղիղ է, Տէ՛ր, եւ մեր ձեռքերի գործը յաջողիր:

Փա՛ռ Հօրը եւ Որդուն եւ Սուրբ Հոգուն այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից: ամէն:

Սեղանի օրհնութիւն

Օրինի՛ր, Քրիստոս Աստուած մեր, հոգեւոր օրհնութեամբ Չո ծառաների կերակուրները եւ ըմպելիքները եւ շնորհիր հոգու եւ մարմնի առողջութիւն, որպէսզի, կրօնաւորական պարկեշտութեամբ վայելելով այս մարմնաւոր պէտքերից, Չո բոլոր սուրբերի հետ հաղորդ լինենք անանց բարիքներիդ եւ երկնքի արքյութեանը: Եւ գոհութեամբ փառաւորենք Քեզ Հօր եւ Ամենասուրբ Հոգուդ հետ այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից: ամէն:

Հայր մեր, որ երկնքում ես

Ապա սեղան օրհնողն ասում է.

Խաղաղութեամբ ճաշակենք այս կերակուրները, որոնք մեզ համար պատրաստուած են Տիրոց կողմից. օրինեալ է Տէրն իր պարգևներում. ամէն:

Գոհութիւն ճաշից յետոյ

Փա՛ռ Քեզ, տէ՛ր, փա՛ռ Քեզ, փառաց Թագաւոր, որ տուեցիր մեզ ուրախութեան կերակուր եւ Չո ամենաքառ ողորմութեան լիորեամբ լցրեցիր մեր սրտերը: Այժմ լցրո՞ւ մեզ նաև Չո Սուրբ Հոգով, որպէսզի ընդունելի լինենք Չո առաջ եւ ոչ ամօքահար, քանզի Դու զալիս ես եւ հասուցում իրաքանչիրին ըստ իր գործերի: Եւ Քեզ վայել է փառք, իշխանութիւն եւ պատի այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից: ամէն:

Երանելի Յովիան Գառնեցու աղօքքը ճանապարհի համար

Առաջնորդ կեանքի, ճանապարհ ճշմարտութեան, Տէ՛ր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ առաջնորդեցիր Յովսէփին Եղիպտոս, իսրայէլցիներին՝ Կարմիր ծովի միջով, Մովսէսին՝ դէայի Սինա լեռը, [Իսրայէլի] ժողովորդին՝ աւետեաց երկիր և Կղէվլպասենց ուղեկցեցիր Եմմաս, աղաչում եմ Քեզ, Տէ՛ր, առաջնորդի բնաեւ ինձ ենթայրներին՝ խաղաղութեամբ գնալու առաջիկայ ընթացքը, փրկի՛ր երեւելի եւ աներեւոյթ թշնամուց եւ բարի առաջնորդիր նպատակավայրը հասնելու համար: Չանզի Դու ես մեր ճանապարհ եւ ճշմարտութիւնը եւ կեանքը, եւ Քեզ փա՛ռ եւ երկրպագութի՛ւն այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Սուրբ Յովհան Ոսկեբերանի աղօքքը սուրբ Եկեղեցու դրան առջեւ

Տաճար Աստուծոյ եւ բնակարան Սուրբ հոգու, որ քեզանից սուրբ Ալազանով կանչեց որդեգրուելու երկնաւոր Հօրը: Այսօր քո մէջ կամեցաւ պատարագուել անարատ Գառը: Ես ես Եկայ քո դոների առաջ եւ աղաչում եմ քեզ՝ մարդի՛ր ինձ վերստին լուացմամբ, սրբի՛ր մեղքերից եւ արժանի՛ արա մտնելու սուրբ Սեղանիդ առաջ՝ երկրպագելու. ամէն:

Աղօքք ընդհանուր ննջեցեալների եւ մանաւանդ՝ հարազատների եւ երախտաւորների համար

Այլեւ աղաչում եւ խնդրում եմ Քեզանից, ո՛վ բազմագութ Աստուծած, մեր ազգի հին ու նոր եւ բոլոր հաւատքով ու յոյսով ի Քեզ ննջածների համար: Ես մանաւանդ՝ իմ մարմնաւոր եւ հոգեւոր ծնողների, եղայրների, քոյրերի, ազգականների, սիրելիների եւ բարեկամների համար, նաեւ՝ հոգեւոր վարդապետների, բարի գործերի] մէջ կրթողների եւ ուսուցիչների եւ մեր բոլոր ի Քեզ ննջած աշխատաւորների ու երախտաւորների համար, որոնց յիշիր Ըս ողորմութեամբ Ըս գալստեան մեծ Օրը, քոյրութիւն շնորհիր նրանց բոլոր մեղքերին ու սխալներին եւ դասի՛ր Ըս սուրբերի հետ աջակողմեան դասում եւ տո՞ւր լսել Ըս երանաւետ բարբառը, թէ՝ եկէք, Իմ Հօ՛ր օրինեալներ: Ես, ըստ նրանց՝ մեր հանդէպ երախտիքների, մէկի դիմաց բիրապատիկ հատուցիր նրանց հոգիներին եւ անդասապա՛րտ դարձրու մեզ նրանց պարտքից: Ես Քեզ փա՛ռ յախտեանս յախտենից. ամէն:

Աղօքք թշնամիների եւ չարակամների համար

Արդ, ո՛վ ողորմած եւ բազմագութ Աստուծած իմ Յիսուս Քրիստոս, իմ հարազատների եւ բարեկամների համար բարիքներ եւ ողորմութիւն խնդրեցի Քեզանից, ինչպէս որ հարկն է, եւ պահանջում է մեր քնութեան օրէնքը: Այժմ աղաչում եմ Քեզ նաեւ իմ թշնամիների համար, ինչպէս որ Դու ասացիր օրինեալ բերանով, թէ՝ «Քարիք գործէք ծեզ ասողներին»: Ուրեմն, ընկերով Ըս առաջ, խնդրում եմ ամենառատ ողորմութիւնիցոյ, որ ողորմես նաեւ իմ բոլոր թշնամիներին եւ ասողներին, չարակամներին ու վնասատուներին եւ բոլոր միւսներին, ովքեր Ըս ծառայի հանդէպ չարն են խորհում, խօսում, գործում եւ կամենում գործել, ովքեր բամբասում, վատարանում եւ հայինում են ինձ՝ թէ՝ իրաւամբ միշտ անիրաւամբ, մի՛ բարկացիր, Տէ՛ր իմ, նրանց վրայ իմ պատճառով, այլ ներին եւ քոյրութիւն տուր նրանց մեղքերին:

Քանզի նրանք մեղանչում են իմ հանդէպ, որովհետեւ յիրաւի մեղաւոր եմ եւ արժանի ամենայն բամբասանքի ու նախատինքի: Ես մեղանչում եմ Ըս հանդէպ, որ արդար ես ամէն ինչում եւ միշտ բարերար իմ հանդէպ: Ուրեմն, եթէ նրանք արժանի են Ըս բարկութեանը, ապա ես բիրապատիկ բարկութեան որդի եմ եւ պատժի արժանի, քան նրանք:

Այս պատճառով աղաչում եմ Քեզ, Տէ՛ր իմ, որ բոլոր բարիքների աղքիր ես եւ անհուն ողորմութեան ծով, որ ողորմես նրանց եւ ինձ՝ նրանց հետ, եւ ներես իմ հանդէպ [ունեցած] բոլոր սխալները եւ ես դարձնես նրանց չարից՝ փոխարկելով բարու: Որպէսի ամէնքս զգաստանալով ընթանանք ըստ Ըս կամքի եւ փառք վերառաքենք Քեզ Հօր եւ Սուրբ Հոգուդ այժմ եւ միշտ եւ յախտեանս յախտենից. ամէն: